

EUROPEISKA UNIONEN

EUROPAPARLAMENTET

RÅDET

**Bryssel den 20 juni 2019
(OR. en)**

**2018/0111 (COD)
LEX 1943**

**PE-CONS 28/1/19
REV 1**

**TELECOM 58
PI 29
RECH 84
MI 128
COMPET 116
DATAPROTECT 34
CYBER 38
CODEC 336**

**EUROPAPARLAMENTETS OCH RÅDETS DIREKTIV
OM ÖPPNA DATA OCH VIDAREUTNYTTJANDE AV INFORMATION
FRÅN DEN OFFENTLIGA SEKTORN
(OMARBETNING)**

**EUROPAPARLAMENTETS OCH RÅDETS
DIREKTIV (EU) 2019/...**

av den 20 juni 2019

**om öppna data och vidareutnyttjande av information från den offentliga sektorn
(omarbetning)**

EUROPAPARLAMENTET OCH EUROPEISKA UNIONENS RÅD HAR ANTAGIT DETTA
DIREKTIV

med beaktande av fördraget om Europeiska unionens funktionssätt, särskilt artikel 114,

med beaktande av Europeiska kommissionens förslag,

efter översändande av utkastet till lagstiftningsakt till de nationella parlamenten,

med beaktande av Europeiska ekonomiska och sociala kommitténs yttrande¹,

efter att ha hört Regionkommittén,

i enlighet med det ordinarie lagstiftningsförfarandet², och

¹ EUT C 62, 15.2.2019, s. 238.

² Europaparlamentets ståndpunkt av den 4 april 2019 (ännu ej offentliggjord i EUT) och rådets beslut av den 6 juni 2019.

av följande skäl:

- (1) Europaparlamentets och rådets direktiv 2003/98/EG¹ har ändrats på väsentliga punkter. Eftersom ytterligare ändringar ska göras, bör det direktivet av tydlighetsskäl omarbetas.
- (2) I enlighet med artikel 13 i direktiv 2003/98/EG, och fem år efter antagandet av Europaparlamentets och rådets direktiv 2013/37/EU² om ändring av direktiv 2003/98/EG, har kommissionen, efter samråd med berörda parter, genomfört en utvärdering och en översyn av hur direktiv 2003/98/EG fungerar inom ramen för ett program om lagstiftningens ändamålsenlighet och resultat.
- (3) Efter samråd med berörda parter och mot bakgrund av resultatet av konsekvensbedömningen ansåg kommissionen att insatser på EU-nivå var nödvändiga för att ta itu med de kvarvarande och nya hindren för ett brett vidareutnyttjande av information från den offentliga sektorn och offentligt finansierad information i hela EU, för att anpassa den rättsliga ramen till de senaste framstegen inom digital teknik, och för att ytterligare främja digital innovation, särskilt beträffande artificiell intelligens.

¹ Europaparlamentets och rådets direktiv 2003/98/EG av den 17 november 2003 om vidareutnyttjande av information från den offentliga sektorn (EUT L 345, 31.12.2003, s. 90).

² Europaparlamentets och rådets direktiv 2013/37/EU av den 26 juni 2013 om ändring av direktiv 2003/98/EG om vidareutnyttjande av information från den offentliga sektorn (EUT L 175, 27.6.2013, s. 1).

- (4) De innehållsmässiga ändringarna av lagtexten för att till fullo utnyttja de möjligheter som information från den offentliga sektorn innebär för den europeiska ekonomin och det europeiska samhället bör inriktas på följande områden: tillhandahållande i realtid av dynamiska data med hjälp av lämpliga tekniska metoder, ökning av utbudet av kvalitativa data för vidareutnyttjande från den offentliga sektorn, inklusive från offentliga företag, organisationer som bedriver forskning och organisationer som finansierar forskning, hantering av uppkomsten av nya former av exklusiva avtal, användning av undantag från principen om att ta ut marginalkostnaderna och förhållandet mellan detta direktiv och vissa därmed sammanhängande rättsliga instrument, inklusive Europaparlamentets och rådets förordning (EU) 2016/679¹ samt Europaparlamentets och rådets direktiv 96/9/EG², 2003/4/EG³ och 2007/2/EG⁴.

¹ Europaparlamentets och rådets förordning (EU) 2016/679 av den 27 april 2016 om skydd för fysiska personer med avseende på behandling av personuppgifter och om det fria flödet av sådana uppgifter och om upphävande av direktiv 95/46/EG (allmän dataskyddsförordning) (EUT L 119, 4.5.2016, s. 1).

² Europaparlamentets och rådets direktiv 96/9/EG av den 11 mars 1996 om rättsligt skydd för databaser (EGT L 77, 27.3.1996, s. 20).

³ Europaparlamentets och rådets direktiv 2003/4/EG av den 28 januari 2003 om allmänhetens tillgång till miljöinformation och om upphävande av rådets direktiv 90/313/EEG (EUT L 41, 14.2.2003, s. 26).

⁴ Europaparlamentets och rådets direktiv 2007/2/EG av den 14 mars 2007 om upprättande av en infrastruktur för rumslig information i Europeiska gemenskapen (Inspire) (EUT L 108, 25.4.2007, s. 1).

- (5) Tillgång till information är en grundläggande rättighet. Europeiska unionens stadga om de grundläggande rättigheterna (nedan kallad *stadgan*) föreskriver att var och en har rätt till yttrandefrihet, vilket innefattar åsiktsfrihet samt frihet att ta emot och sprida uppgifter och tankar utan offentlig myndighets inblandning och oberoende av territoriella gränser.
- (6) Artikel 8 i stadgan garanterar rätten till skydd av personuppgifter och föreskriver att sådana uppgifter ska behandlas lagenligt för bestämda ändamål och på grundval av den berörda personens samtycke eller någon annan legitim och lagenlig grund och under kontroll av en oberoende myndighet.
- (7) I enlighet med fördraget om Europeiska unionens funktionssätt (EUF-fördraget) ska en inre marknad inrättas och en ordning skapas som säkerställer att konkurrensen på den inre marknaden inte snedvrids. Harmonisering av regler och praxis i medlemsstaterna när det gäller utnyttjande av information från den offentliga sektorn bidrar till att dessa mål uppnås.

- (8) Den offentliga sektorn i medlemsstaterna samlar in, framställer, reproducerar och sprider en mängd information inom många verksamhetsområden som social, politisk, ekonomisk, rättslig, geografisk information, miljöinformation, meteorologisk information, seismisk information, turistinformation, affärsinformation och patent- och utbildningsrelaterad information. Handlingar som framställs av offentliga myndigheter av verkställande, lagstiftande eller rättslig karaktär utgör en omfattande, diversifierad och värdefull resurs som kan gynna samhället. Genom att denna information, som inbegriper dynamiska data, tillhandahålls i ett allmänt använt elektroniskt format kan medborgare och rättsliga enheter hitta nya sätt att använda den och skapa nya, innovativa produkter och tjänster. Medlemsstater och offentliga myndigheter kan utnyttja och få tillräckligt ekonomiskt stöd från relevant unionsfinansiering och relevanta unionsprogram, vilket säkerställer en bred användning av digital teknik eller digital omvandling av offentlig förvaltning och offentliga tjänster i deras ansträngningar för att data ska bli lättillgängliga för vidareutnyttjande.
- (9) Information från den offentliga sektorn utgör en utomordentlig datakälla som kan bidra till att förbättra den inre marknaden och leda till nya tillämpningar för konsumenter och rättsliga enheter. Intelligent dataanvändning, däribland databehandling genom tillämpningar baserade på artificiell intelligens, kan ha en genomgripande effekt på alla sektorer inom ekonomin.

- (10) I direktiv 2003/98/EG fastställdes en uppsättning minimiregler för vidareutnyttjande av handlingar som innehas av offentliga myndigheter i medlemsstaterna, till exempel verkställande, lagstiftande och rättsliga organ, samt praktiska arrangemang för hur detta vidareutnyttjande ska underlättas. Sedan antagandet av den första uppsättningen regler om vidareutnyttjande av information från den offentliga sektorn har mängden data i världen, däribland offentliga data, ökat lavinartat och nya typer av data genereras och samlas in. Samtidigt pågår en kontinuerlig utveckling inom tekniken för analys, användning och behandling av data, såsom maskininlärning, artificiell intelligens och sakernas internet. Den snabba tekniska utvecklingen gör det möjligt att skapa nya tjänster och nya tillämpningar som bygger på att data används, sammanställs och kombineras. De regler som ursprungligen antogs 2003 och ändrades 2013 håller inte längre takten med de snabba förändringarna, och resultatet blir att de ekonomiska och sociala möjligheter som följer av vidareutnyttjandet av offentliga data kan gå förlorade.
- (11) Utvecklingen mot ett databaserat samhälle, där data från olika områden och verksamheter används, påverkar livet för alla medborgare i unionen, bland annat genom att de får nya möjligheter att få tillgång till och tillägna sig kunskap.
- (12) Digitalt innehåll spelar en viktig roll i den utvecklingen. Innehållsproduktion har åstadkommit en snabb ökning av antalet arbetstillfällen under de senaste åren och fortsätter att göra det. De flesta av dessa arbetstillfällen skapas av innovativa nystartade företag och små och medelstora företag.

- (13) Ett av huvudsyftena med inrättandet av en inre marknad är att skapa möjligheter att främja utveckling av tjänster och produkter i hela unionen och i medlemsstaterna. Information från den offentliga sektorn eller information som samlas in, framställs, reproduceras och sprids inom ramen för en offentlig verksamhet eller en tjänst av allmänt intresse, utgör ett betydelsefullt utgångsmaterial för produkter och tjänster med digitalt innehåll, och den kommer att bli en ännu viktigare innehållsresurs genom utvecklingen av avancerad digital teknik såsom artificiell intelligens, distribuerad databasteknik och sakernas internet. En omfattande gränsöverskridande geografisk täckning kommer också att vara av avgörande betydelse i det sammanhanget. Ökade möjligheter att vidareutnyttja sådan information förväntas bland annat göra det möjligt för alla företag i unionen, inbegripet mikroföretag och små och medelstora företag samt det civila samhället, att utnyttja dess potential och bidra till ekonomisk utveckling och skapande av arbetstillfällen och skydd av hög kvalitet, särskilt till förmån för lokalsamhällen, och för viktiga samhällsmål såsom ansvarighet och insyn.

- (14) Att tillåta vidareutnyttjande av handlingar som innehas av offentliga myndigheter ger mervärde för vidareutnyttjarna, slutanvändarna och samhället i stort och i många fall även för den offentliga myndigheten själv, då insyn och ansvarighet främjas och vidareutnyttjare och slutanvändare kan ge återkoppling som gör att den berörda offentliga myndigheten kan förbättra kvaliteten på den information som samlas in och genomförandet av dess verksamheter.
- (15) Det finns betydande skillnader i regler och praxis mellan medlemsstaterna när det gäller utnyttjande av informationsresurser i den offentliga sektorn, vilka utgör hinder för att den fulla ekonomiska potentialen hos denna viktiga informationsresurs ska kunna förverkligas. Det faktum att praxis för de olika offentliga myndigheternas användning av information från den offentliga sektorn fortsätter att variera mellan medlemsstaterna bör beaktas. Nationella regler och nationell praxis bör därför genomgå minimiharmonisering när det gäller vidareutnyttjande av handlingar från den offentliga sektorn, då skillnaderna i nationella föreskrifter och nationell praxis eller bristen på tydlighet utgör ett hinder för en väl fungerande inre marknad och för en tillfredsställande utveckling av informationssamhället i unionen.

- (16) Med öppna data som begrepp avses i allmänhet data i öppna format som kan utnyttjas, vidareutnyttjas och delas fritt av vem som helst för valfritt ändamål. Riktlinjer om öppna data som främjar bred tillgänglighet och vidareutnyttjande av information från den offentliga sektorn för privata eller kommersiella ändamål, med minimala eller inga rättsliga, tekniska eller ekonomiska begränsningar, och som främjar informationsflödet inte bara för ekonomiska aktörer utan främst för allmänheten, kan spela en viktig roll när det gäller att främja socialt engagemang och stimulera och främja utvecklingen av nya tjänster baserade på nya sätt att kombinera och utnyttja sådan information. Medlemsstaterna uppmanas därför att främja skapande av data på grundval av principen om *inbyggd öppenhet och öppenhet som standard*, med avseende på alla handlingar som omfattas av detta direktiv. I samband med detta bör de säkerställa en konsekvent skyddsnivå för mål av allmänt intresse, såsom allmän säkerhet, bland annat när det rör sig om känslig information om skydd av kritisk infrastruktur. De bör även säkerställa skydd av personuppgifter, även i de fall då informationen i en enskild datamängd eventuellt inte utgör någon risk för att en fysisk person ska kunna identifieras eller utpekas, men då den informationen kombinerad med annan tillgänglig information kan medföra sådan risk.
- (17) Utan minimiharmonisering på unionsnivå kan dessutom nationellt lagstiftningsarbete, som redan har inletts i en rad medlemsstater till följd av den tekniska utvecklingen, leda till ännu större skillnader. Effekterna av sådana rättsliga skillnader och osäkerhetskällor kommer att öka i takt med den fortsatta utvecklingen av informationssamhället, som redan i hög grad har lett till ett ökat utnyttjande av information över nationsgränserna.

- (18) Medlemsstaterna har fastställt riktlinjer för vidareutnyttjande inom ramen för direktiv 2003/98/EG, och vissa av dem har antagit långtgående öppna data-strategier för att underlätta vidareutnyttjandet av tillgängliga offentliga data för medborgare och rättsliga enheter i större utsträckning än den miniminivå som föreskrivs i det direktivet. Det finns en risk för att skilda regler i olika medlemsstater hindrar ett gränsöverskridande utbud av produkter och tjänster och hindra att jämförbara offentliga dataset vidareutnyttjas för unionstäckande tillämpningar som är baserade på dem. Därför krävs det minimiharmonisering för att avgöra vilka offentliga data som är tillgängliga för vidareutnyttjande på den inre informationsmarknaden i överensstämmelse med och utan påverkan på tillämpliga bestämmelser om tillgång, vare sig dessa är allmänna eller sektorsspecifika, till exempel den som fastställs i direktiv 2003/4/EG. Bestämmelser i unionsrätten och nationell rätt som går längre än dessa minimikrav, särskilt i fråga om sektorslagstiftning, bör fortsätta att gälla. Exempel på bestämmelser som går längre än minimiharmoniseringen i detta direktiv är lägre gränsvärden för tillåtna avgifter för vidareutnyttjande, än de gränsvärden som föreskrivs i detta direktiv eller mindre restriktiva licensvillkor än de som avses i detta direktiv. I synnerhet påverkar detta direktiv inte bestämmelser som går längre än minimiharmoniseringen i detta direktiv i enlighet med vad som fastställs i kommissionens delegerade förordningar som antagits inom ramen för Europaparlamentets och rådets direktiv 2010/40/EU¹.

¹ Europaparlamentets och rådets direktiv 2010/40/EU av den 7 juli 2010 om ett ramverk för införande av intelligenta transportsystem på vägtransportområdet och för gränssnitt mot andra transportslag (EUT L 207, 6.8.2010, s. 1).

- (19) Vidare uppmanas medlemsstaterna att gå utöver de minimikrav som fastställs i det här direktivet genom att tillämpa dess krav för handlingar som innehas av offentliga företag som avser verksamhet som, i enlighet med artikel 34 i Europaparlamentets och rådets direktiv 2014/25/EU¹, har visat sig vara direkt konkurrensutsatt. Medlemsstaterna får också besluta om att tillämpa bestämmelserna i detta direktiv på privata företag, särskilt sådana som tillhandahåller tjänster av allmänt intresse.
- (20) Det behövs en allmän ram för villkoren för vidareutnyttjande av handlingar från den offentliga sektorn för att säkerställa rättvisa, proportionella och icke-diskriminerande villkor för vidareutnyttjande av sådan information. Offentliga myndigheter samlar in, framställer, reproducerar och sprider handlingar för att bedriva sin offentliga verksamhet. Offentliga företag samlar in, framställer, reproducerar och sprider handlingar för att tillhandahålla tjänster av allmänt intresse. Att utnyttja sådana handlingar av andra skäl utgör vidareutnyttjande. Medlemsstaterna kan i sin politik gå längre än de miniminormer som fastställs i detta direktiv och följaktligen tillåta mer omfattande vidareutnyttjande. Vid införlivandet av detta direktiv kan medlemsstaterna använda andra begrepp än *handlingar*, förutsatt att de bevarar alla aspekter av definitionen av *handling* enligt detta direktiv bibehålls.

¹ Europaparlamentets och rådets direktiv 2014/25/EU av den 26 februari 2014 om upphandling av enheter som är verksamma på områdena vatten, energi, transporter och posttjänster och om upphävande av direktiv 2004/17/EG (EUT L 94, 28.3.2014, s. 243).

- (21) Detta direktiv bör tillämpas på sådana handlingar vars tillhandahållande ingår i den offentliga verksamhet som bedrivs av de berörda offentliga myndigheterna enligt lagstiftning eller andra bindande regler i medlemsstaten. Om sådana regler saknas bör den offentliga verksamheten fastställas i enlighet med gängse administrativ praxis i medlemsstaterna, förutsatt att den offentliga verksamheten är tydligt avgränsad och föremål för översyn. Den offentliga verksamheten kan fastställas generellt eller från fall till fall för enskilda offentliga myndigheter.
- (22) Detta direktiv bör gälla sådana handlingar som görs tillgängliga för vidareutnyttjande när offentliga myndigheter beviljar licens för, säljer, sprider, utbyter eller tillhandahåller ut information. För att undvika korssubventionering innefattar detta vidareutnyttjande ytterligare användning av handlingar inom den egna organisationen för verksamheter som inte ryms inom den offentliga verksamheten. Icke-offentlig verksamhet omfattar normalt bland annat tillhandahållande av handlingar som framställs och prissätts enbart på affärsmässiga grunder och i konkurrens med andra marknadsaktörer.

- (23) Detta direktiv hindrar eller begränsar inte offentliga myndigheters och andra offentliga organs utförande av sina lagstadgade uppgifter. Detta direktiv bör föreskriva en skyldighet för medlemsstaterna att göra alla befintliga handlingar tillgängliga för vidareutnyttjande, utom om tillgången omfattas av restriktioner eller handlingarna är undantagna från tillgång enligt nationella bestämmelser om tillgång till handlingar eller omfattas av de andra undantag som fastställs i detta direktiv. Direktivet bygger på medlemsstaternas befintliga bestämmelser om tillgång och ändrar inte de nationella reglerna om tillgång till handlingar. Direktivet är inte tillämpligt på sådana fall då medborgare eller rättsliga enheter enligt de relevanta bestämmelserna om tillgång kan få tillgång till en handling endast om de kan visa att de har ett särskilt intresse. På unionsnivå tillerkänns i artikel 41 om rätten till god förvaltning och artikel 42 om rätten till tillgång till handlingar i stadgan varje unionsmedborgare och varje fysisk eller juridisk person som är bosatt eller har sitt säte i en medlemsstat rätt till tillgång till handlingar som innehas av Europaparlamentet, rådet och kommissionen. Offentliga myndigheter bör uppmuntras att göra alla handlingar som de innehar tillgängliga för vidareutnyttjande. Offentliga myndigheter bör främja och uppmuntra vidareutnyttjande av handlingar, inbegripet officiella handlingar av lagstiftningskaraktär och administrativ karaktär, i de fall den offentliga myndigheten har rätt att tillåta vidareutnyttjandet.

- (24) Medlemsstaterna ger ofta enheter utanför den offentliga sektorn i uppdrag att tillhandahålla tjänster av allmänt intresse samtidigt som de upprätthåller en hög nivå av kontroll över dessa enheter. Samtidigt gäller direktiv 2003/98/EG endast handlingar som innehas av offentliga myndigheter, medan offentliga företag undantas från dess tillämpningsområde. Detta leder till dålig tillgång för vidareutnyttjande på handlingar som framställs i samband med utförandet av tjänster av allmänt intresse på ett antal områden, särskilt inom de allmännyttiga sektorerna. Det begränsar dessutom i hög grad möjligheterna att skapa gränsöverskridande tjänster som bygger på handlingar som innehas av offentliga företag som tillhandahåller tjänster av allmänt intresse.
- (25) Direktiv 2003/98/EG bör därför ändras så att det säkerställs att det kan tillämpas på vidareutnyttjande av befintliga handlingar som framställs i samband med utförandet av tjänster av allmänt intresse av offentliga företag som bedriver någon av de verksamheter som avses i artiklarna 8–14 i direktiv 2014/25/EU, offentliga företag som fungerar som kollektivtrafikföretag i enlighet med artikel 2 i Europaparlamentets och rådets förordning (EG) nr 1370/2007¹, offentliga företag som fungerar som lufttrafikföretag som har allmän trafikplikt i enlighet med artikel 16 i Europaparlamentets och rådets förordning (EG) nr 1008/2008² och offentliga företag som fungerar som rederier inom gemenskapen som uppfyller förpliktelser vid allmän trafik i enlighet med artikel 4 i rådets förordning (EEG) nr 3577/92³.

¹ Europaparlamentets och rådets förordning (EG) nr 1370/2007 av den 23 oktober 2007 om kollektivtrafik på järnväg och väg och om upphävande av rådets förordning (EEG) nr 1191/69 och (EEG) nr 1107/70 (EUT L 315, 3.12.2007, s. 1).

² Europaparlamentets och rådets förordning (EG) nr 1008/2008 av den 24 september 2008 om gemensamma regler för tillhandahållande av lufttrafik i gemenskapen (omarbetning) (EUT L 293, 31.10.2008, s. 3).

³ Rådets förordning (EEG) 3577/92 av den 7 december 1992 om tillämpning av principen om frihet att tillhandahålla tjänster på sjötransportområdet inom medlemsstaterna (cabotage) (EGT L 364, 12.12.1992, s. 7).

- (26) Detta direktiv innehåller inte någon allmän skyldighet att tillåta vidareutnyttjande av handlingar som framställs av offentliga företag. Beslutet om huruvida vidareutnyttjande ska tillåtas eller ej bör fortfarande fattas av det berörda offentliga företaget, om inte annat föreskrivs i detta direktiv eller i unionsrätten eller nationell rätt. Först efter det att det offentliga företaget har gjort en handling tillgänglig för vidareutnyttjande bör det uppfylla de relevanta skyldigheter som fastställs i kapitlen III och IV i detta direktiv, i synnerhet när det gäller format, avgifter, öppenhet, licenser, icke-diskriminering och förbud mot exklusiva avtal. Å andra sidan behöver offentliga företag inte uppfylla kraven i kapitel II, såsom reglerna för behandling av ansökningar. Om vidareutnyttjande av handlingar tillåts bör särskild uppmärksamhet ägnas åt att känslig information om skydd av kritisk infrastruktur, som definieras i rådets direktiv 2008/114/EG¹, och samhällsviktiga tjänster i den mening som avses i Europaparlamentets och rådets direktiv (EU) 2016/1148².

¹ Rådets direktiv 2008/114/EG av den 8 december 2008 om identifiering av, och klassificering som, europeisk kritisk infrastruktur och bedömning av behovet att stärka skyddet av denna (EUT L 345, 23.12.2008, s. 75).

² Europaparlamentets och rådets direktiv (EU) 2016/1148 av den 6 juli 2016 om åtgärder för en hög gemensam nivå på säkerhet i nätverks- och informationssystem i hela unionen (EUT L 194, 19.7.2016, s. 1).

- (27) Den volym forskningsdata som genereras växer exponentiellt och har potential att vidareutnyttjas utanför forskarsamhället. För att man ska kunna ta itu med växande samhälleliga utmaningar på ett effektivt och övergripande sätt har det blivit mycket viktigt och angeläget att man kan få tillgång till, blanda och vidareutnyttja data från olika källor samt mellan olika sektorer och ämnesområden. Forskningsdata omfattar statistik, resultat från experiment, mätningar, iakttagelser från fältarbete, resultat från undersökningar, inspelningar från intervjuer och bilder. De inbegriper även metadata, kravspecifikationer och andra digitala objekt. Forskningsdata skiljer sig från vetenskapliga artiklar som rapporterar och kommenterar resultaten från vetenskaplig forskning. Under många år har öppen tillgång till och möjlighet att vidareutnyttja forskningsdata som härrör från offentlig finansiering varit föremål för särskilda politiska initiativ. Öppen tillgång innebär tillhandahållande online av tillgång till forskningsresultat utan kostnad för slutanvändaren och utan begränsningar vad gäller användning och vidareutnyttjande utöver möjligheten att kräva erkännande av upphovsrätten. Strategier för öppen tillgång syftar särskilt till att ge forskare och en bredare allmänhet tillgång till forskningsdata så tidigt som möjligt i spridningsprocessen och främja användning och vidareutnyttjande av dem. Öppen tillgång bidrar till att förbättra kvaliteten, minska behovet av onödigt dubbelarbete inom forskningen, påskynda den vetenskapliga utvecklingen och förhindra forskningsfusk, och kan generellt sett främja ekonomisk tillväxt och innovation. Vid sidan av öppen tillgång görs lovvärda insatser för att säkerställa att planering av datahantering blir en vedertagen vetenskaplig praxis och för att stödja spridning av sökbara, tillgängliga och kompatibla forskningsdata som är möjliga att vidareutnyttja (Fairprincipen).

- (28) Av de skäl som anges ovan är det lämpligt att fastställa en skyldighet för medlemsstaterna att anta strategier för öppen tillgång till offentligt finansierade forskningsdata samt säkerställa att denna politik genomförs av alla organisationer som bedriver forskning och organisationer som finansierar forskning. Organisationer som bedriver forskning och organisationer som finansierar forskning kan också organiseras som offentliga myndigheter och/eller offentliga företag. Detta direktiv är endast tillämpligt på sådana hybridorganisationer i deras egenskap av organisationer som bedriver forskning samt på dessa organisationers forskningsdata. Strategier för öppen tillgång medger vanligtvis en rad undantag från att göra forskningsresultat öppet tillgängliga. Kommissionens rekommendation av den 25 april 2018 om tillgång till och bevarande av vetenskaplig information beskriver relevanta delar av strategierna för öppen tillgång. De villkor på vilka vissa forskningsdata får vidareutnyttjas bör dessutom förbättras. Därför bör vissa skyldigheter enligt detta direktiv utvidgas till att även omfatta forskningsdata från vetenskaplig forskningsverksamhet som subventioneras med offentliga medel eller samfinansieras av offentliga och privata företag. Inom ramen för nationella strategier för öppen tillgång bör offentligt finansierade forskningsdata normalt vara öppna. I detta sammanhang bör emellertid aspekter vad gäller personlig integritet, skydd av personuppgifter, insynsskydd, nationell säkerhet, legitima affärsintressen, däribland affärshemligheter, och tredje parts immateriella rättigheter vederbörligen beaktas, i enlighet med principen *så öppen som möjligt och så begränsad som nödvändigt*. Dessutom bör forskningsdata som är undantagna från tillgång på grundval av den nationella säkerheten, försvaret eller den allmänna säkerheten inte omfattas av detta direktiv. För att undvika administrativa bördor bör skyldigheter enligt detta direktiv endast gälla forskningsdata som redan har gjorts tillgänglig för allmänheten av forskare, organisationer som bedriver forskning eller organisationer som finansierar forskning via ett institutionellt eller ämnesbaserat register och bör inte medföra extra kostnader för hämtningen av dataset eller kräva ytterligare tillsyn av data. Medlemsstaterna får utöka tillämpningen av detta direktiv till att omfatta forskningsdata som har gjorts tillgängliga för allmänheten via andra datainfrastrukturer än register, publikationer med fri tillgång, som en fil bifogad en artikel, en dataartikel eller en artikel i en datatidskrift. Handlingar som inte är forskningsdata bör fortsätta att vara undantagna från detta direktivs tillämpningsområde.

- (29) Definitionen av *offentlig myndighet* är baserad på definitionen i artikel 2.1 led 1 i Europaparlamentets och rådets direktiv 2014/24/EU¹. Definitionen av *offentligrättsligt organ* som anges i det direktivet och definitionen av *offentligt företag* som anges i direktiv 2014/25/EU bör vara tillämpliga på detta direktiv.
- (30) I detta direktiv fastställs en definition av begreppet *handling* och den definitionen bör även omfatta alla delar av en handling. Begreppet *handling* bör täcka varje framställning av handlingar, fakta eller information – och varje sammanställning av handlingar, fakta eller information – oberoende av medium (papper eller elektronisk form eller i form av ljud- och bildinspelningar eller audiovisuella inspelningar). Avsikten är inte att definitionen av *handling* ska omfatta datorprogram. Medlemsstaterna får utöka tillämpningen av detta direktiv till att omfatta datorprogram.

¹ Europaparlamentets och rådets direktiv 2014/24/EU av den 26 februari 2014 om offentlig upphandling och om upphävande av direktiv 2004/18/EG (EUT L 94, 28.3.2014, s. 65).

- (31) Offentliga myndigheter gör i allt högre utsträckning sina handlingar tillgängliga för vidareutnyttjande på ett proaktivt sätt genom att säkerställa upptäckbarhet online och faktisk tillgänglighet för handlingar och tillhörande metadata i ett öppet och maskinläsbart format som säkerställer interoperabilitet, vidareutnyttjande och tillgänglighet. Handlingar bör också göras tillgängliga för vidareutnyttjande på förfrågan från en vidareutnyttjare. I de fallen bör tidsfristerna för att besvara en begäran om vidareutnyttjande vara rimliga och stämma överens med motsvarande tidsfrister för att besvara en begäran om att få tillgång till handlingen enligt de relevanta bestämmelserna om tillgång. Offentliga företag, utbildningsanstalter, organisationer som bedriver forskning och organisationer som finansierar forskning bör emellertid undantas från det kravet. Rimliga tidsfrister i hela unionen kommer att stimulera skapandet av sammanställningar av nya informationsprodukter och informationstjänster på unionstäckande nivå. Detta är särskilt viktigt för dynamiska data (bl.a. miljödata, trafikuppgifter, satellitdata, meteorologiska data och data som genereras av sensorer), vars ekonomiska värde är beroende av att innehållet omedelbart finns tillgängligt och uppdateras med jämna mellanrum. Dynamiska data bör därför tillhandahållas omedelbart efter insamlingen eller, om det rör sig om en manuell uppdatering, omedelbart efter ändringen av datasetet, via ett applikationsprogrammeringsgränssnitt (API) för att på så sätt underlätta utvecklingen av internet-, mobil- och molnapplikationer baserade på sådana data. Om detta inte är möjligt på grund av tekniska eller ekonomiska begränsningar, bör de offentliga myndigheterna göra handlingarna tillgängliga inom en sådan tidsrymd att deras ekonomiska potential kan utnyttjas till fullo. Särskilda åtgärder bör vidtas för att undanröja relevanta tekniska eller ekonomiska hinder. Om licens används kan det ingå i licensvillkoren att handlingarna ska finnas tillgängliga i rätt tid. Om det på grund av skäl som är motiverade av ett allmänintresse, i synnerhet avseende folkhälsa och allmän säkerhet, är nödvändigt att verifiera data bör dynamiska data göras tillgängliga omedelbart efter verifieringen. Sådan nödvändig verifiering bör inte påverka uppdateringarnas frekvens.

- (32) För att få tillgång till data som öppnats upp för vidareutnyttjande genom detta direktiv är det lämpligt att säkerställa tillgång till dynamiska data via välutformade gränssnitt för API:er. Ett API innebär en uppsättning funktioner, processer, definitioner och protokoll för kommunikation från maskin till maskin och sömlöst datautbyte. API:er bör stödjas genom tydlig teknisk dokumentation som är fullständig och tillgänglig online. När så är möjligt bör öppna API:er användas. I unionen, eller internationellt, erkända standardprotokoll bör tillämpas och internationella standarder för dataset användas i förekommande fall. API:er kan ha olika grad av komplexitet och kan innebära en enkel länk till en databas för att hämta specifika dataset, ett webbgränssnitt eller mer komplexa strukturer. Det finns ett allmänt värde i att vidareutnyttja och utbyta data via lämplig användning av API:er, eftersom detta kommer att hjälpa utvecklare och nystartade företag att skapa nya tjänster och produkter. Det är också en avgörande förutsättning för att skapa värdefulla ekosystem kring datatillgångar som ofta är outnyttjade. Inrättandet och användningen av API:er bör baseras på flera principer: tillgänglighet, stabilitet, underhåll under hela livscykeln, enhetlig användning och enhetliga standarder, användarvänlighet samt säkerhet. De offentliga myndigheterna och de offentliga företagen bör göra dynamiska data, det vill säga data som uppdateras regelbundet, ofta i realtid, tillgängliga för vidareutnyttjande omedelbart efter insamlingen genom lämpliga API:er och, i förekommande fall, som en bulknedladdning, med undantag för fall där detta skulle kräva oproportionella ansträngningar. Bedömningen av ansträngningarnas proportionalitet bör ta hänsyn till storleken på och driftsbudgeten för den offentliga myndigheten eller det offentliga företaget i fråga.

- (33) Möjligheterna till vidareutnyttjande kan förbättras genom en begränsning av behovet av att digitalisera pappersbaserade handlingar eller av att behandla digitala filer för att göra dem kompatibla med varandra. Därför bör de offentliga myndigheterna göra handlingarna tillgängliga i alla redan befintliga format och språkversioner, genom elektroniska medel om så är möjligt och lämpligt. De offentliga myndigheterna bör vara välvilligt inställda till en begäran om ett utdrag ur en befintlig handling om det endast krävs ett enkelt handgrepp för att tillmötesgå en sådan begäran. De offentliga myndigheterna bör emellertid inte vara skyldiga att tillhandahålla ett utdrag ur en handling eller ändra formatet för den information som begärs om detta kräver en oproportionell ansträngning. För att underlätta vidareutnyttjande bör de offentliga myndigheterna, i den mån detta är möjligt och lämpligt, göra sina egna handlingar tillgängliga i ett format som inte är beroende av någon särskild programvara. De offentliga myndigheterna bör, när så är möjligt och lämpligt, ta hänsyn till möjligheterna att handlingarna vidareutnyttjas av och till förmån för personer med funktionshinder genom att tillhandahålla information i tillgängliga format i enlighet med kraven i Europaparlamentets och rådets direktiv (EU) 2016/2102¹.
- (34) För att underlätta vidareutnyttjande bör de offentliga myndigheterna, när så är möjligt och lämpligt, göra handlingar tillgängliga, inklusive de handlingar som publiceras på webbplatser, i öppna och maskinläsbara format tillsammans med tillhörande metadata, med maximal precision och detaljrikedom, i ett format som säkerställer interoperabilitet, till exempel genom att hantera handlingarna på ett sätt som överensstämmer med principerna för kraven på interoperabilitet och användbarhet för rumslig information i enlighet med direktiv 2007/2/EG.

¹ Europaparlamentets och rådets direktiv (EU) 2016/2102 av den 26 oktober 2016 om tillgänglighet avseende offentliga myndigheters webbplatser och mobila applikationer (EUT L 327, 2.12.2016, s. 1).

- (35) En handling bör anses vara i maskinläsbart format om den är i ett filformat som är strukturerat på ett sådant sätt att tillämpningsprogramvara enkelt kan identifiera, känna igen och extrahera specifika uppgifter i den. Maskinläsbara data ska anses vara data kodade i filer som är strukturerade i ett maskinläsbart format. Maskinläsbara format kan vara öppna eller proprietära. De kan, men behöver inte, vara formella standarder. Handlingar bör inte anses vara i maskinläsbart format om de är kodade i ett filformat som begränsar automatiserad behandling på grund av att data inte alls, eller endast med svårighet, kan extraheras från dessa handlingar. Medlemsstaterna bör, när så är möjligt och lämpligt, uppmuntra användningen av i unionen eller internationellt erkända öppna, maskinläsbara format. Det europeiska ramverket för interoperabilitet bör, när så är lämpligt, tas i beaktande vid utformningen av tekniska lösningar för vidareutnyttjande av handlingar.

- (36) Avgifter för vidareutnyttjande av handlingar utgör ett betydande hinder för inträde på marknaden för nystartade företag och små och medelstora företag. Handlingar bör därför göras tillgängliga för vidareutnyttjande avgiftsfritt och, om avgifter är nödvändiga, bör de i princip begränsas till marginalkostnaderna. Om offentliga myndigheter, antingen frivilligt eller i enlighet med krav i nationell lagstiftning, utför en särskilt omfattande sökning av begärd information eller ytterst kostsamma ändringar av formatet för den begärda informationen får marginalkostnader täcka kostnaderna för sådan verksamhet. I undantagsfall bör hänsyn tas till att det är nödvändigt att se till att offentliga myndigheter som är skyldiga att generera intäkter för att täcka en väsentlig del av sina kostnader kopplade till den offentliga verksamheten inte hindras från att fungera normalt. Detta gäller också i fall där en offentlig myndighet har gjort data tillgängliga som öppna data men är skyldig att generera intäkter för att täcka en väsentlig del av sina kostnader kopplade till andra offentliga verksamheter. Offentliga företags roll i en konkurrensutsatt ekonomisk miljö bör också erkännas. I sådana fall bör offentliga myndigheter och offentliga företag därför kunna ta ut avgifter som överstiger marginalkostnaderna. Sådana avgifter bör fastställas i enlighet med objektiva, öppet redovisade och kontrollerbara kriterier, och de samlade intäkterna från tillhandahållande och tillåtelse till vidareutnyttjande av handlingar bör inte överstiga kostnaderna för insamling och framställning, inbegripet inköp från tredje part, reproduktion, underhåll, lagring och spridning, tillsammans med en rimlig avkastning på investeringar. I tillämpliga fall bör det också vara möjligt att i den stödberättigande kostnaden inkludera kostnaden för avidentifiering av personuppgifter och kostnader för åtgärder som vidtas för att skydda uppgifter från insyn. Medlemsstaterna får kräva att offentliga myndigheter och offentliga företag ska lämna upplysningar om dessa kostnader. Skyldigheten att generera intäkter för att täcka en väsentlig del av de offentliga myndigheternas kostnader för sin offentliga verksamhet eller omfattningen av de tjänster av allmänt intresse som offentliga företag anförtrots behöver inte vara lagstadgad utan kan exempelvis följa av administrativ praxis i medlemsstaterna. En sådan skyldighet bör regelbundet ses över av medlemsstaterna.

- (37) Avkastningen på investeringar kan förstås som en procentandel, utöver marginalkostnaderna, som gör det möjligt att täcka kapitalkostnaderna och inbegripa en verklig avkastningsgrad. Eftersom kapitalkostnaden är nära kopplad till kreditinstitutionernas räntor, som i sin tur baseras på Europeiska centralbankens (ECB) fasta räntesats på huvudsakliga refinansieringstransaktioner, bör en rimlig avkastning på investeringar inte överstiga ECB:s fasta räntesats med mer än 5 %.
- (38) Bibliotek, även universitetsbibliotek, museer och arkiv bör kunna ta ut en avgift som överstiger marginalkostnaderna för att de inte ska hindras från att fungera normalt. När det gäller sådana offentliga myndigheter bör de samlade intäkterna från tillhandahållande och tillåtelse till vidareutnyttjande av handlingar under en lämplig redovisningsperiod inte överstiga kostnaderna för insamling, framställning, reproduktion, spridning, bevarande och rättighetsklarering, tillsammans med en rimlig avkastning på investeringar. I tillämpliga fall bör kostnaden för avidentifiering av personuppgifter eller av kommersiellt känsliga uppgifter också ingå i den stödberättigande kostnaden. Vid beräkningen av en rimlig avkastning på investeringar för bibliotek, även universitetsbibliotek, museer och arkiv skulle det, med hänsyn till deras särdrag, vara möjligt att överväga de priser som den privata sektorn tillämpar för vidareutnyttjande av identiska eller liknande handlingar.
- (39) De övre gränser för avgifter som fastställs i detta direktiv bör inte påverka medlemsstaternas rätt att ta ut lägre avgifter eller att inte ta ut några avgifter alls.

- (40) Medlemsstaterna bör fastställa kriterier för avgifter som överstiger marginalkostnaderna. Medlemsstaterna bör exempelvis kunna fastställa sådana kriterier i nationella bestämmelser eller utse en eller flera lämpliga myndigheter – utom den offentliga myndigheten själv – som ska ha behörighet att fastställa sådana kriterier. Den myndigheten bör vara organiserad i enlighet med medlemsstaternas konstitutionella och rättsliga system. Det kan vara en befintlig myndighet som har verkställande budgetbefogenheter och som står under politiskt ansvar.
- (41) Utvecklingen av en informationsmarknad som omfattar hela unionen kräver att villkoren för vidareutnyttjande av handlingar från den offentliga sektorn är tydliga och allmänt tillgängliga. Därför bör alla tillämpliga villkor för vidareutnyttjande av handlingarna klargöras för dem som kan komma att vidareutnyttja den informationen. Medlemsstaterna bör vid behov uppmuntra upprättandet av index online över tillgängliga handlingar, för att främja och underlätta begäranden om vidareutnyttjande. Sökande som begärt att få vidareutnyttja handlingar som innehas av andra enheter än offentliga företag, utbildningsanstalter, organisationer som bedriver forskning och organisationer som finansierar forskning bör informeras om hur de kan få beslut eller förfaranden som påverkar dem överprövade. Detta kommer att bli viktigt särskilt för nystartade företag och små och medelstora företag som inte nödvändigtvis är vana vid att ha kontakt med andra medlemsstaters offentliga myndigheter eller känner till vilka möjligheter det finns till överprövning.

- (42) Överprövningsmekanismerna bör inbegripa möjlighet till omprövning av en opartisk granskningsmyndighet. Detta skulle kunna vara en redan befintlig nationell myndighet, exempelvis den nationella konkurrensmyndigheten, den tillsynsmyndighet som inrättats i enlighet med förordning (EU) 2016/679, den nationella myndigheten för tillgång till handlingar eller en nationell rättslig myndighet. Den myndigheten bör vara organiserad i enlighet med medlemsstaternas konstitutionella och rättsliga system. Det faktum att man vänder sig till den myndigheten bör inte föregripa andra eventuella överprövningsmekanismer som finns för sökande som begärt att få vidareutnyttja handlingar. Den bör emellertid vara åtskild från den mekanism i medlemsstaterna som fastställer kriterierna för avgifter som överstiger marginalkostnaderna. Överprövningsmekanismerna bör inbegripa möjlighet till omprövning av avslag men även av beslut som, även om vidareutnyttjande beviljas, kan komma att påverka sökandena av andra skäl, särskilt på grund av de avgiftsregler som tillämpas. Omprövningsförfarandet bör vara snabbt, i enlighet med behoven på en marknad i snabb förändring.
- (43) Offentliggörande av alla allmänt tillgängliga handlingar som innehas av den offentliga sektorn och som rör såväl den politiska processen som rättsliga och administrativa förfaranden, är ett grundläggande sätt att utvidga rätten till kunskap, som utgör en demokratisk grundprincip. Det målet är tillämpligt på alla institutionella nivåer, det vill säga såväl på lokal och nationell som på internationell nivå.

- (44) Vidareutnyttjandet av handlingar bör inte underkastas villkor. I vissa fall, som är motiverade av ett allmänintresse, får licenser utfärdas med villkor för licenstagarens vidareutnyttjande av handlingarna med avseende på ansvar, skydd av personuppgifter, korrekt utnyttjande av handlingar, garantier för att handlingarna inte kommer att ändras och redovisande av källa. Om offentliga myndigheter utfärdar licenser för vidareutnyttjande av handlingar bör licensvillkoren vara objektiva, proportionella och icke-diskriminerande. Standardiserade licenser, som finns tillgängliga online, kan också spela en viktig roll i detta avseende. Medlemsstaterna bör därför sörja för att standardiserade licenser finns tillgängliga. Eventuella licenser för vidareutnyttjande av information från den offentliga sektorn bör under alla omständigheter innefatta så få restriktioner för vidareutnyttjande som möjligt, exempelvis genom att restriktionerna begränsas till krav på källangivelse. Öppna licenser i form av standardiserade offentliga licenser som finns tillgängliga online, som gör att data kan nås, användas, ändras och delas fritt av vem som helst för valfritt ändamål, och som är beroende av öppna dataformat, bör spela en viktig roll i detta avseende. Därför bör medlemsstaterna uppmuntra användningen av öppna licenser som så småningom bör bli standard i hela unionen. Utan att det påverkar de ansvarskrav som fastställs i unionsrätten eller i nationell rätt får en offentlig myndighet eller ett offentligt företag som gör handlingar tillgängliga för vidareutnyttjande utan andra villkor eller begränsningar ha rätt att fransäga sig allt ansvar för de handlingar som gjorts tillgängliga för vidareutnyttjande.
- (45) Om en behörig myndighet beslutar att inte längre göra vissa handlingar tillgängliga för vidareutnyttjande eller att upphöra att uppdatera handlingarna, bör myndigheten så snart som möjligt offentligen tillkännage dessa beslut, på elektronisk väg om detta är möjligt.

- (46) Villkor för vidareutnyttjande bör vara icke-diskriminerande för jämförbara kategorier av vidareutnyttjande. I det hänseendet bör förbudet för icke-diskriminering inte hindra till exempel avgiftsfritt utbyte av information mellan offentliga myndigheter när de utövar sin offentliga verksamhet, även om andra aktörer måste betala avgifter för att vidareutnyttja samma handlingar. De bör inte heller hindra att olika avgifter tillämpas för kommersiellt och icke-kommersiellt vidareutnyttjande.
- (47) Medlemsstaterna bör särskilt säkerställa att vidareutnyttjande av offentliga företags handlingar inte leder till marknadssnedvridning och att den rättvisa konkurrensen inte undergrävs.
- (48) Offentliga myndigheter bör följa unionens eller nationella konkurrensregler när de fastställer principerna för vidareutnyttjande av handlingar och i möjligaste mån undvika exklusiva avtal mellan sig själva och privata partner. För att tillhandahålla en tjänst av allmänt ekonomiskt intresse kan det dock ibland vara nödvändigt med ensamrätt att vidareutnyttja specifika handlingar från den offentliga sektorn. Detta kan vara fallet om ingen kommersiell utgivare skulle offentliggöra informationen utan en sådan ensamrätt. I detta hänseende är det lämpligt att ta hänsyn till offentliga tjänstekontrakt som inte omfattas av tillämpningsområdet för direktiv 2014/24/EU i enlighet med artikel 11 i det direktivet samt innovationspartnerskap som avses i artikel 31 i direktiv 2014/24/EU.

- (49) Det finns många exempel på samarbeten mellan bibliotek, även universitetsbibliotek, museer, arkiv och privata partner där kulturresurser digitaliseras med ensamrätt för de privata parterna. Praxis har visat att sådana offentlig-privata partnerskap kan underlätta en meningsfull användning av kultursamlingar och samtidigt göra så att allmänheten snabbare kan ta del av kulturarvet. Rådande skillnader mellan medlemsstaterna i fråga om digitalisering av kulturresurser bör därför tas i beaktande genom en särskild uppsättning regler gällande avtal om digitalisering av sådana resurser. Om en ensamrätt gäller digitalisering av kulturresurser kan det krävas att ensamrätten har en viss varaktighet för att ge den privata partnern möjlighet att få tillbaka sin investering. Varaktigheten bör emellertid vara begränsad till en så kort tid som möjligt, i överensstämmelse med principen om att offentligt material bör fortsätta att vara offentligt efter digitalisering. Ensamrätten att digitalisera kulturresurser bör i allmänhet inte gälla längre än tio år. Om en ensamrätt gäller längre än tio år bör varaktigheten omprövas, med beaktande av tekniska, ekonomiska och administrativa förändringar i miljön sedan avtalet ingicks. Alla offentlig-privata partnerskap för digitalisering av kulturresurser bör dessutom ge kulturinstitutionen i partnerskapet fullständiga rättigheter att använda de digitaliserade kulturresurserna när avtalet upphört att gälla.

- (50) Avtal mellan datainnehavare och vidareutnyttjare av data som inte uttryckligen beviljar ensamrätt men som rimligtvis kan förväntas begränsa tillgången till handlingar för vidareutnyttjande bör vara föremål för ytterligare offentlig granskning. De väsentliga aspekterna av sådana avtal bör därför offentliggöras online minst två månader innan de träder i kraft, det vill säga två månader innan den överenskomna dag då parterna måste börja att fullgöra sina skyldigheter. Offentliggörandet bör ge berörda parter möjlighet att begära att få vidareutnyttja de handlingar som omfattas av avtalet och förebygga risken för att kretsen av möjliga vidareutnyttjare begränsas. Under alla omständigheter bör de väsentliga aspekterna av sådana avtal också offentliggöras online i den slutliga form som parterna kommit överens om, utan onödigt dröjsmål efter deras ingående.
- (51) Detta direktiv syftar till att minimera risken för en alltför stor fördel av att vara först på marknaden (first-mover advantage) som skulle kunna begränsa antalet möjliga vidareutnyttjare av data. I de fall då avtalsvillkor, vid sidan av en medlemsstats skyldigheter enligt detta direktiv att bevilja tillgång till handlingar, sannolikt medför en överföring av den medlemsstatens medel i den mening som avses i artikel 107.1 i EUF-fördraget, bör detta direktiv inte påverka tillämpningen av de regler om konkurrens och statligt stöd som föreskrivs i artiklarna 101–109 i EUF-fördraget. Det följer av reglerna om statligt stöd som anges i artiklarna 107, 108 och 109 i EUF-fördraget att en medlemsstat i förväg ska kontrollera om det statliga stödet kan ingå i det relevanta avtalet och säkerställa att det är förenligt med reglerna om statligt stöd.

- (52) Detta direktiv påverkar inte skyddet för enskilda med avseende på behandling av personuppgifter enligt unionsrätten och nationell lagstiftning, särskilt enligt förordning (EU) 2016/679 och Europaparlamentets och rådets direktiv 2002/58/EG¹, inbegripet eventuell kompletterande nationell rätt som antagits av medlemsstaterna. Detta innebär bland annat att vidareutnyttjande av personuppgifter endast är tillåtet om principen om ändamålsbegränsning enligt artikel 5.1 b och artikel 6 i förordning (EU) 2016/679 efterlevs. Anonym information är information som inte hänför sig till en identifierad eller identifierbar fysisk person eller personuppgifter som anonymiserats på ett sådant sätt att den registrerade inte, eller inte längre, är identifierbar. Att anonymisera information är ett sätt att jämka samman intressena att göra information från den offentliga sektorn så tillgänglig för vidareutnyttjande som möjligt och dataskyddsrättsliga skyldigheter, men det sker till en kostnad. Det är lämpligt att betrakta den kostnaden som en av de kostnadsposter som ska betraktas som en del av marginalkostnaden för spridning som avses i detta direktiv.
- (53) När beslut fattas om omfattningen av och villkoren för vidareutnyttjande av handlingar från den offentliga sektorn som innehåller personuppgifter, till exempel inom hälso- och sjukvårdssektorn, kan konsekvensbedömningar avseende dataskydd behöva utföras i enlighet med artikel 35 i förordning (EU) 2016/679.

¹ Europaparlamentets och rådets direktiv 2002/58/EG av den 12 juli 2002 om behandling av personuppgifter och integritetsskydd inom sektorn för elektronisk kommunikation (direktiv om integritet och elektronisk kommunikation) (EGT L 201, 31.7.2002, s. 37).

- (54) Immateriella rättigheter som innehas av tredje man påverkas inte av detta direktiv. Det bör klargöras att begreppet *immateriella rättigheter* här syftar enbart på upphovsrätt och närstående rättigheter (inklusive *sui generis*-skydd). Detta direktiv är inte tillämpligt på handlingar som omfattas av industriell äganderätt, till exempel patent samt registrerade formgivningar och varumärken. Direktivet påverkar inte förekomsten av immateriella rättigheter hos offentliga myndigheter eller deras äganderätt av desamma, och det medför inte heller någon begränsning av utövandet av dessa rättigheter utöver de gränser som fastställs i detta direktiv. De skyldigheter som åläggs i enlighet med detta direktiv bör endast tillämpas i den mån de är förenliga med internationella avtal om skydd av immateriella rättigheter, i synnerhet Bernkonventionen för skydd av litterära och konstnärliga verk (nedan kallad *Bernkonventionen*), avtalet om handelsrelaterade aspekter av immaterialrätter (nedan kallat *Trips-avtalet*) och Wipos fördrag om upphovsrätt (WCT). Offentliga myndigheter bör emellertid använda sin upphovsrätt på ett sätt som underlättar vidareutnyttjande.
- (55) Med hänsyn till unionsrätten samt medlemsstaternas och unionens internationella skyldigheter, i synnerhet inom ramen för Bernkonventionen och Trips-avtalet, bör handlingar till vilka tredje man innehar immateriella rättigheter vara undantagna från detta direktivs tillämpningsområde. Om tredje man var ursprunglig ägare till de immateriella rättigheterna till en handling som innehas av bibliotek, även universitetsbibliotek, museer och arkiv, och skyddsperioden för rättigheterna inte har löpt ut, bör den handlingen vid tillämpning av detta direktiv anses vara en handling till vilken tredje man innehar immateriella rättigheter.

- (56) Detta direktiv bör inte påverka de rättigheter, inklusive ekonomiska och moraliska rättigheter, som anställda inom offentliga myndigheter eventuellt åtnjuter inom ramen för nationell rätt.
- (57) Vidare bör den berörda offentliga myndigheten behålla rätten att utnyttja handlingen efter det att den handlingen gjorts tillgänglig för vidareutnyttjande.
- (58) Det här direktivet påverkar inte tillämpningen av direktiv 2014/24/EU.
- (59) Verktyg som hjälper potentiella vidareutnyttjare att finna handlingar som är tillgängliga för vidareutnyttjande samt villkor för vidareutnyttjandet kan avsevärt underlätta gränsöverskridande användning av handlingar från den offentliga sektorn. Därför bör medlemsstaterna säkerställa att det finns praktiska arrangemang för att hjälpa personer som vidareutnyttjar handlingar i deras sökning efter handlingar som är tillgängliga för vidareutnyttjande. Exempel på sådana praktiska arrangemang är tillgångsförteckningar, som helst bör vara tillgängliga online, över viktiga handlingar (sådana handlingar som i omfattande grad vidareutnyttjas eller i stor utsträckning skulle kunna bli vidareutnyttjade) och portalplatser som är kopplade till decentraliserade tillgångsförteckningar. Medlemsstaterna bör även underlätta långsiktig tillgång för vidareutnyttjande av information från den offentliga sektorn i enlighet med tillämpliga bevarandestrategier.
- (60) Kommissionen bör underlätta samarbete mellan medlemsstaterna och stödja utformning, testning, införande och användning av interoperabla elektroniska gränssnitt som möjliggör effektivare och säkrare offentliga tjänster.

- (61) Det här direktivet påverkar inte tillämpningen av Europaparlamentets och rådets direktiv 2001/29/EG¹. Det fastställer villkor för de offentliga myndigheternas utövande av sina immateriella rättigheter på den inre marknaden för information när de tillåter vidareutnyttjande av handlingar. När offentliga myndigheter är innehavare av den rättighet som föreskrivs i artikel 7.1 i direktiv 96/9/EG bör de inte hävda den rättigheten för att förhindra vidareutnyttjande eller begränsa vidareutnyttjande av befintliga handlingar i högre grad än vad som anges i det här direktivet.
- (62) Kommissionen har gett stöd till utvecklingen av en framstegsrapport online om öppna data, med relevanta resultatindikatorer för vidareutnyttjande av information från den offentliga sektorn i alla medlemsstater. En regelbunden uppdatering av den rapporten kommer att bidra till utbytet av information mellan medlemsstaterna och till tillgången på information om politik och praxis runtom i unionen.
- (63) Det är nödvändigt att säkerställa att medlemsstaterna övervakar omfattningen av vidareutnyttjandet av information från den offentliga sektorn, villkoren för att göra sådan information tillgänglig och rutinerna för överprövning.

¹ Europaparlamentets och rådets direktiv 2001/29/EG av den 22 maj 2001 om harmonisering av vissa aspekter av upphovsrätt och närstående rättigheter i informationssamhället (EUT L 167, 22.6.2001, s. 10).

- (64) Kommissionen får bistå medlemsstaterna med att genomföra detta direktiv på ett enhetligt sätt genom att utfärda nya och uppdatera befintliga riktlinjer, särskilt vad gäller rekommenderade standardiserade licenser, dataset och avgifter för vidareutnyttjande av handlingar, efter samråd med berörda parter.
- (65) Ett av huvudsyftena med inrättandet av den inre marknaden är att skapa villkor som främjar utvecklingen av unionsomfattande tjänster. Bibliotek, även universitetsbibliotek, museer och arkiv förfogar över stora mängder värdefulla informationsresurser från den offentliga sektorn, särskilt sedan digitaliseringsprojekt gjort att mängden digitalt offentligt material mångdubblats. Dessa kulturarvssamlingar och därtill hörande metadata är en potentiell källa för produkter och tjänster med digitalt innehåll och rymmer en enorm potential i fråga om innovativt vidareutnyttjande i sektorer som utbildning och turism. Andra typer av kulturinstitutioner, som orkestrar, operor, baletter och teatrar, liksom de arkiv som finns i sådana institutioner, bör inte heller i fortsättningen omfattas av tillämpningsområdet för detta direktiv på grund av sin karaktär av scenkonst och det faktum att nästan allt deras material omfattas av immateriella rättigheter för tredje man.

- (66) För att skapa gynnsamma förutsättningar för vidareutnyttjande av handlingar som är förknippat med stora socioekonomiska fördelar och har ett särskilt stort värde för ekonomin och samhället bör en förteckning över tematiska kategorier av värdefulla dataset anges i en bilaga. Till exempel, och utan att det påverkar tillämpningen av de genomförandeakter som fastställer vilka värdefulla dataset som bör omfattas av de särskilda kraven i detta direktiv, med beaktande av kommissionens tillkännagivande riktlinjer om rekommenderade standardlicenser, datauppsättningar och avgifter för vidareutnyttjande av handlingar, kan de tematiska kategorierna bland annat omfatta postnummer, nationella och lokala kartor (geospaciala data), energiförbrukning och satellitbilder (jordobservation och miljö), in situ-data från instrument och väderprognoser (meteorologiska data), demografiska och ekonomiska indikatorer (statistik), företagsregister och organisationsnummer (företag och företagsägare), vägskyltar och inre vattenvägar (rörlighet).

- (67) I syfte att ändra förteckningen över tematiska kategorier av värdefulla dataset genom att lägga till ytterligare tematiska kategorier bör befogenheten att anta akter i enlighet med artikel 290 i EUF-fördraget delegeras till kommissionen. Det är särskilt viktigt att kommissionen genomför lämpliga samråd under sitt förberedande arbete, inklusive på expertnivå, och att dessa samråd genomförs i enlighet med principerna i det interinstitutionella avtalet av den 13 april 2016 om bättre lagstiftning¹. För att säkerställa lika stor delaktighet i förberedelsen av delegerade akter erhåller Europaparlamentet och rådet alla handlingar samtidigt som medlemsstaternas experter, och deras experter ges systematiskt tillträde till möten i kommissionens expertgrupper som arbetar med förberedelse av delegerade akter.

¹ EUT L 123, 12.5.2016, s. 1.

- (68) En unionsomfattande förteckning över dataset med särskild potential att skapa socioekonomiska fördelar tillsammans med harmoniserade villkor för vidareutnyttjande utgör en viktig drivkraft för gränsöverskridande tillämpningar och tjänster. I syfte att säkerställa enhetliga villkor för genomförandet av detta direktiv bör kommissionen tilldelas genomförandebefogenheter för att stödja vidareutnyttjande av handlingar som är förknippat med viktiga socioekonomiska fördelar genom att anta en förteckning över särskilda värdefulla dataset som omfattas av särskilda krav i detta direktiv, tillsammans med arrangemang för deras offentliggörande och vidareutnyttjande. Följaktligen ska dessa särskilda krav inte vara tillämpliga förrän kommissionen har antagit genomförandeakterna. Förteckningen bör ta hänsyn till sektorsspecifika unionsrättsakter som reglerar offentliggörandet av dataset till exempel direktiv 2007/2/EG och direktiv 2010/40/EU, för att säkerställa att dataset görs tillgängliga enligt relevanta standarder och metadataset. Förteckningen bör baseras på de tematiska kategorier som fastställs i det här direktivet. Vid utarbetandet av förteckningen bör kommissionen genomföra lämpliga samråd, även på expertnivå. När beslut fattas om uppförande på förteckningen av data som innehas av offentliga företag eller om huruvida dessa data ska vara fritt tillgängliga bör dessutom effekterna på konkurrensen på de berörda marknaderna beaktas. Dessa befogenheter bör utövas i enlighet med Europaparlamentets och rådets förordning (EU) nr 182/2011¹.

¹ Europaparlamentets och rådets förordning (EU) nr 182/2011 av den 16 februari 2011 om fastställande av allmänna regler och principer för medlemsstaternas kontroll av kommissionens utövande av sina genomförandebefogenheter (EUT L 55, 28.2.2011, s. 13).

- (69) I syfte att säkerställa värdefulla datasets maximala inverkan och för att underlätta vidareutnyttjande av dem bör dessa dataset göras tillgängliga för vidareutnyttjande med minsta möjliga rättsliga begränsningar och avgiftsfritt. De bör också offentliggöras via API:er. Detta hindrar dock inte att offentliga myndigheter i sin myndighetsutövning tar betalt för tillhandahållandet av tjänster med koppling till värdefulla dataset, i synnerhet intygande av handlingars äkthet och riktighet.
- (70) Eftersom målen för detta direktiv, nämligen att underlätta skapandet av unionsomfattande informationsprodukter och informationstjänster som bygger på handlingar från den offentliga sektorn, för att säkerställa, å ena sidan, privata, särskilt små och medelstora, företags effektiva och gränsöverskridande användning av handlingar från den offentliga sektorn för att skapa förädlade informationsprodukter och informationstjänster och, å andra sidan, medborgarnas användning för att underlätta det fria informations- och kommunikationsflödet, inte i tillräcklig utsträckning kan uppnås av medlemsstaterna utan snarare på grund av den föreslagna åtgärdens unionstäckande omfattning kan uppnås bättre på unionsnivå, kan unionen vidta åtgärder i enlighet med subsidiaritetsprincipen i artikel 5 i fördraget om Europeiska unionen. I enlighet med proportionalitetsprincipen i samma artikel går detta direktiv inte utöver vad som är nödvändigt för att uppnå dessa mål.

- (71) Detta direktiv respekterar de grundläggande rättigheterna och iakttar de principer som erkänns främst genom stadgan, inklusive rätten till privatliv, skyddet av personuppgifter, rätten till egendom och integrering av personer med funktionsnedsättning. Inget i detta direktiv bör tolkas eller genomföras på ett sätt som strider mot Europarådets konvention om skydd för de mänskliga rättigheterna och de grundläggande friheterna.
- (72) Europeiska datatillsynsmannen har hörts i enlighet med artikel 28.2 i förordning (EG) nr 45/2001 och avgav ett yttrande den 10 juli 2018¹.
- (73) Kommissionen bör göra en utvärdering av detta direktiv. I enlighet med i det interinstitutionella avtalet av den 13 april 2016 om bättre lagstiftning, bör den utvärderingen baseras på de fem kriterierna effektivitet, ändamålsenlighet, relevans, konsekvens och mervärde och bör ligga till grund för konsekvensbedömningar av olika alternativ för vidare åtgärder.
- (74) Detta direktiv bör inte påverka medlemsstaternas skyldigheter vad gäller den tidsfrist för införlivande i nationell rätt av direktiven som anges i bilaga II del B.

HÄRIGENOM FÖRESKRIVS FÖLJANDE.

¹ EUT C 305, 30.8.2018, s. 7.

KAPITEL I

ALLMÄNNA BESTÄMMELSER

Artikel 1

Syfte och tillämpningsområde

1. För att främja användningen av öppna data och stimulera innovation inom produkter och tjänster fastställs i detta direktiv en uppsättning minimiregler för vidareutnyttjande, samt praktiska arrangemang för att underlätta vidareutnyttjandet, av:
 - a) Befintliga handlingar som innehas av medlemsstaternas offentliga myndigheter.
 - b) Befintliga handlingar som innehas av offentliga företag som
 - i) är verksamma inom de områden som definieras i direktiv 2014/25/EU,
 - ii) fungerar som kollektivtrafikföretag i enlighet med artikel 2 i förordning (EG) nr 1370/2007,
 - iii) fungerar som lufttrafikföretag som har allmän trafikplikt i enlighet med artikel 16 i förordning (EG) nr 1008/2008, eller
 - iv) fungerar som rederier inom gemenskapen som uppfyller förpliktelser vid allmän trafik i enlighet med artikel 4 i förordning (EEG) nr 3577/92.

- c) Forskningsdata, i enlighet med villkoren i artikel 10.

2. Detta direktiv ska inte tillämpas på

- a) handlingar vars tillhandahållande inte omfattas av den offentliga verksamhet som bedrivs av de berörda offentliga myndigheterna, såsom den definieras i lagstiftning eller andra bindande regler i medlemsstaten eller, om sådana regler saknas, såsom den definieras i enlighet med gängse administrativ praxis i medlemsstaten i fråga, förutsatt att den offentliga verksamheten är tydligt avgränsad och föremål för översyn,
- b) handlingar som innehas av offentliga företag
 - i) och som framställs utanför ramen för tillhandahållandet av tjänster av allmänt intresse enligt definitionen i lagstiftning eller andra bindande regler i medlemsstaten,
 - ii) med anknytning till verksamheter som är direkt konkurrensutsatta och som därför, i enlighet med artikel 34 i direktiv 2014/25/EU inte omfattas av upphandlingsreglerna,
- c) handlingar för vilka tredje man innehar immateriella rättigheter,
- d) handlingar, såsom känsliga uppgifter, som är undantagna från tillgång enligt medlemsstaternas bestämmelser om tillgång, bland annat med hänsyn till
 - i) skydd av den nationella säkerheten (det vill säga statens säkerhet), försvaret eller den allmänna säkerheten,

- ii) insynsskydd för statistiska uppgifter,
- iii) insynsskydd för kommersiella uppgifter (inklusive affärs-, yrkes- eller företagshemligheter),
- e) handlingar som är undantagna från tillgång eller för vilka tillgången omfattas av restriktioner med hänsyn till känslig information om skydd av kritisk infrastruktur enligt definitionen i artikel 2 d i direktiv 2008/114/EG,
- f) handlingar för vilka tillgången omfattas av restriktioner enligt medlemsstaternas bestämmelser om tillgång, bland annat i sådana fall då medborgare eller rättsliga enheter måste visa att de har ett särskilt intresse av att få tillgång till handlingarna,
- g) logotyper, heraldiska vapen och insignier,
- h) handlingar som med hänsyn till skyddet av personuppgifter är undantagna från tillgång eller för vilka tillgången omfattas av restriktioner enligt bestämmelserna om tillgång samt delar av handlingar som är tillgängliga enligt de bestämmelserna som innehåller personuppgifter vilkas vidareutnyttjande enligt lag har definierats som oförenligt med lagstiftningen om skydd för enskilda när det gäller behandling av personuppgifter eller som undergrävande skyddet av den enskildes privatliv och integritet, särskilt i enlighet med unionsrätt eller nationell rätt om skydd av personuppgifter,

- i) handlingar som innehas av offentliga radio- och tv-företag och deras dotterbolag och av andra organ eller deras dotterbolag för fullgörandet av ett uppdrag att verka i allmänhetens tjänst på radio- eller tv-området,
 - j) handlingar som innehas av andra kulturinstitutioner än bibliotek, även universitetsbibliotek, museer och arkiv,
 - k) handlingar som innehas av utbildningsanstalter som bedriver högst gymnasieutbildning och, i fråga om alla andra utbildningsanstalter, andra handlingar än dem som avses i punkt 1 c,
 - l) andra handlingar än dem som avses i punkt 1 c som innehas av organisationer som bedriver forskning och organisationer som finansierar forskning, inklusive organisationer som inrättats för överföring av forskningsresultat.
3. Detta direktiv bygger på och påverkar inte unionens och nationella bestämmelser om tillgång.
4. Detta direktiv påverkar inte tillämpningen av bestämmelserna i unionsrätten och nationell rätt om skydd av personuppgifter, i synnerhet förordning (EU) 2016/679 och direktiv 2002/58/EG samt motsvarande bestämmelser i nationell rätt.
5. De skyldigheter som åläggs i enlighet med detta direktiv ska endast tillämpas i den mån de är förenliga med bestämmelserna i internationella avtal om skydd av immateriella rättigheter, i synnerhet Bernkonventionen, Trips-avtalet och WCT.

6. En databasproducents rätt enligt artikel 7.1 i direktiv 96/9/EG får inte utövas av offentliga myndigheter för att förhindra vidareutnyttjande av handlingar eller begränsa vidareutnyttjandet i högre grad än vad som anges i det här direktivet.
7. Det är direktivet reglerar vidareutnyttjande av befintliga handlingar som innehas av offentliga myndigheter och offentliga företag i medlemsstaterna, inklusive handlingar som omfattas av direktiv 2007/2/EG.

Artikel 2

Definitioner

I detta direktiv avses med

1. *offentliga myndigheter*: statliga, regionala eller lokala myndigheter och offentligrättsliga organ eller sammanslutningar av en eller flera sådana myndigheter eller av ett eller flera sådana offentligrättsliga organ.
2. *offentligrättsliga organ*: organ som har samtliga följande egenskaper:
 - a) De har särskilt inrättats för att tillgodose behov av allmänt intresse, som inte är av industriell eller kommersiell karaktär.

- b) De är juridiska personer.
 - c) De finansieras till största delen av statliga, regionala eller lokala myndigheter, eller av andra offentligrättsliga organ, eller som står under administrativ tillsyn av sådana myndigheter eller organ; eller de är ett förvaltningsorgan, styrelseorgan eller tillsynsorgan mer än hälften av ledamöterna utses av statliga, regionala eller lokala myndigheter eller av andra offentligrättsliga organ.
3. *offentligt företag*: varje företag verksamt inom de områden som anges i artikel 1.1 b, över vilket de offentliga myndigheterna har ett direkt eller indirekt bestämmande inflytande till följd av ägarförhållande, finansiellt deltagande eller gällande regler. Offentliga myndigheter ska anses utöva bestämmande inflytande när dessa myndigheter, direkt eller indirekt
- a) äger majoriteten av företagets tecknade kapital, eller
 - b) kontrollerar majoriteten av de rösträtter som är knutna till företagets emitterade aktier, eller
 - c) kan utse mer än hälften av ledamöterna i företagets administrativa, styrande eller övervakande organ.
4. *universitet*: en offentlig myndighet som tillhandahåller högre utbildning som leder till akademiska examina.

5. *standardiserad licens*: en uppsättning på förhand fastställda villkor för vidareutnyttjande i digitalt format, som helst ska vara förenliga med standardiserade offentliga licenser som finns tillgängliga online.
6. *handling*:
 - a) allt innehåll, oberoende av medium (papper eller elektronisk form eller i form av ljudinspelningar, bildinspelningar eller audiovisuella inspelningar), eller
 - b) varje del av sådant innehåll.
7. *anonymisering*: förfarande för att göra handlingar till anonyma handlingar, som inte avser en identifierad eller identifierbar fysisk person, eller förfarandet för att anonymisera personuppgifter på ett sådant sätt att den registrerade inte eller inte längre är identifierbar.
8. *dynamiska data*: handlingar i digitalt format, som uppdateras ofta eller i realtid, särskilt på grund av deras volatilitet eller snabba åldrande; data som genereras av sensorer betraktas vanligtvis som dynamiska data.
9. *forskningsdata*: andra handlingar i digitalt format än vetenskapliga publikationer, som samlas in eller framställs inom ramen för vetenskaplig forskningsverksamhet och som används som bevis i forskningsprocessen eller som i forskarvärlden är allmänt accepterade som nödvändiga för att validera forskningsrön och forskningsresultat.

10. *värdefulla dataset*: handlingar vars vidareutnyttjande är förknippat med stora fördelar för samhället, miljön och ekonomin, framför allt på grund av deras lämplighet för att skapa mervärdestjänster, applikationer och nya högkvalitativa och anständiga arbetstillfällen, och antalet potentiella mottagare av de mervärdestjänster och mervärdesapplikationer som bygger på dessa dataset.
11. *vidareutnyttjande*: personers eller rättssubjekts användning av handlingar som innehas av
- a) offentliga myndigheter för andra kommersiella eller icke-kommersiella ändamål än det ursprungliga ändamål för vilket handlingarna framställdes inom den offentliga verksamheten, med undantag för utbyte av handlingar mellan offentliga myndigheter som enbart sker i samband med deras offentliga verksamhet, eller
 - b) offentliga företag för andra kommersiella eller icke-kommersiella ändamål än det ursprungliga ändamålet att tillhandahålla tjänster av allmänt intresse för vilket handlingarna framställdes, med undantag för utbyte av handlingar mellan offentliga företag och offentliga myndigheter som enbart sker i samband med offentliga myndigheters offentliga verksamhet.
12. *personuppgifter*: personuppgifter i enlighet med definitionen i artikel 4.1 i förordning (EU) 2016/679.
13. *maskinläsbart format*: ett filformat som är strukturerat på ett sådant sätt att tillämpningsprogramvara enkelt kan identifiera, känna igen och extrahera specifika uppgifter, inklusive enskilda faktauppgifter, och deras interna struktur.

14. *öppet format*: ett filformat som är oberoende av plattform och tillgängligt för allmänheten utan några restriktioner som hindrar vidareutnyttjande av handlingar.
15. *formell öppen standard*: en skriftligt dokumenterad standard som specificerar kraven för hur interoperabilitet mellan programvaror ska säkerställas.
16. *rimlig avkastning på investeringar*: en procentandel av den totala avgiften, utöver vad som krävs för att täcka de stödberättigande kostnaderna, som uppgår till högst 5 procentenheter över ECB:s fasta ränta.
17. *tredje man*: varje fysisk eller juridisk person som inte är en offentlig myndighet eller ett offentligt företag och som innehar uppgifterna.

Artikel 3

Allmän princip

1. Om inte annat följer av punkt 2 i den här artikeln ska medlemsstaterna säkerställa att handlingar som omfattas av detta direktivs tillämpningsområde i enlighet med artikel 1 kan vidareutnyttjas för kommersiella eller icke-kommersiella ändamål i enlighet med kapitlen III och IV.
2. När det gäller handlingar till vilka bibliotek, även universitetsbibliotek, museer och arkiv innehar immateriella rättigheter och handlingar som innehas av offentliga företag ska medlemsstaterna, i det fall vidareutnyttjande av sådana handlingar tillåts, säkerställa att dessa handlingar kan vidareutnyttjas för kommersiella eller icke-kommersiella ändamål i enlighet med kapitlen III och IV.

KAPITEL II

BEGÄRAN OM VIDAREUTNYTTJANDE

Artikel 4

Behandling av begäran om vidareutnyttjande

1. De offentliga myndigheterna ska, på elektronisk väg om detta är möjligt och lämpligt, behandla en begäran om vidareutnyttjande och ge sökanden tillgång till handlingen för vidareutnyttjande eller, om det krävs en licens, färdigställa licenserbjudandet till sökanden inom en rimlig tid som överensstämmer med den tidsfrist som gäller för behandling av en begäran om tillgång till handlingar.
2. Om det inte har fastställts några tidsfrister eller andra regler för tillhandahållande inom rimlig tid av handlingar ska de offentliga myndigheterna behandla begäran och överlämna handlingarna för vidareutnyttjande till sökanden eller, om det krävs en licens, färdigställa licenserbjudandet till sökanden så snart som möjligt eller under alla omständigheter inom 20 arbetsdagar från det att begäran inkommit. Den tidsfristen får förlängas med ytterligare 20 arbetsdagar för begäranden som är omfattande eller komplicerade. I sådana fall ska sökanden så snart som möjligt och åtminstone inom tre veckor från den ursprungliga begäran underrättas om att det behövs mer tid för att handlägga begäran och om skälen för detta.

3. I händelse av avslag ska de offentliga myndigheterna underrätta sökanden om skälen för avslaget med hänvisning till relevanta bestämmelser om tillgång till handlingar i den medlemsstaten eller till bestämmelser om införlivande som antagits enligt detta direktiv, särskilt artikel 1.2 a–h eller artikel 3. Om ett avslag är grundat på artikel 1.2 c ska den offentliga myndigheten även lämna en hänvisning till den fysiska eller juridiska person som är rättsinnehavare, om denna är känd, eller till den licensgivare från vilken den offentliga myndigheten har erhållit det aktuella materialet. Bibliotek, även universitetsbibliotek, museer och arkiv ska dock inte behöva lämna någon sådan hänvisning.
4. I alla beslut om vidareutnyttjande ska det anges vilka möjligheter till överprövning som finns om sökanden vill invända mot beslutet. Överprövningsmekanismerna ska inbegripa möjlighet till omprövning av en opartisk omprövningsmyndighet som besitter lämplig sakkunskap, såsom den nationella konkurrensmyndigheten, den berörda myndigheten för tillgång till handlingar, den tillsynsmyndighet som inrättats i enlighet med förordning (EU) 2016/679 eller en nationell rättslig myndighet, vars beslut är bindande för den berörda offentliga myndigheten.
5. Vid tillämpning av denna artikel ska medlemsstaterna fastställa praktiska arrangemang för att underlätta ett effektivt vidareutnyttjande av handlingar. Sådana arrangemang kan särskilt omfatta metoderna för tillhandahållande av lämplig information om rättigheterna i detta direktiv och att erbjuda lämpligt stöd och vägledning.

6. Följande enheter ska inte behöva efterleva den här artikeln:
- a) Offentliga företag.
 - b) Utbildningsanstalter, organisationer som bedriver forskning och organisationer som finansierar forskning.

KAPITEL III

VILLKOR FÖR VIDAREUTNYTTJANDE

Artikel 5

Tillgängliga format

1. Utan att det påverkar tillämpningen av kapitel V ska offentliga myndigheter och offentliga företag göra sina handlingar tillgängliga i befintliga format och språkversioner samt, om möjligt och lämpligt, på elektronisk väg, i format som är öppna, maskinläsbara, tillgängliga, sökbara och som kan vidareutnyttjas, tillsammans med tillhörande metadata. Både format och metadata ska, när så är möjligt, vara förenliga med formella öppna standarder.
2. Medlemsstaterna ska uppmuntra offentliga myndigheter och offentliga företag att framställa handlingar som omfattas av detta direktiv och göra dem tillgängliga i enlighet med principen om *inbyggd öppenhet och öppenhet som standard*.

3. Punkt 1 ska inte medföra någon skyldighet för offentliga myndigheter att skapa nya handlingar eller anpassa handlingar eller tillhandahålla utdrag för att efterleva den punkten, om detta skulle kräva oproportionella ansträngningar och inte endast ett enkelt handgrepp.
4. Offentliga myndigheter ska inte vara skyldiga att fortsätta med framställning och lagring av en viss typ av handlingar för att dessa handlingar ska kunna vidareutnyttjas av en organisation inom den privata eller offentliga sektorn.
5. Offentliga myndigheter ska göra dynamiska data tillgängliga för vidareutnyttjande omedelbart efter insamlingen genom lämpliga API:er och, i förekommande fall, som en bulknedladdning.
6. Om det skulle överskrida den offentliga myndighetens finansiella och tekniska kapacitet att göra de dynamiska data tillgängliga omedelbart efter insamlingen, som avses i punkt 5, och därmed medföra oproportionella ansträngningar, ska dessa dynamiska data göras tillgängliga för vidareutnyttjande inom en tidsram eller med tillfälliga tekniska begränsningar som inte otillbörligen påverkar utnyttjandet av deras ekonomiska och sociala potential.
7. Punkterna 1–6 ska tillämpas på befintliga handlingar som innehas av offentliga företag som är tillgängliga för vidareutnyttjande.
8. Värdefulla dataset, som förtecknas i enlighet med artikel 14.1, ska göras tillgängliga för vidareutnyttjande i maskinläsbart format via lämpliga API:er och, i förekommande fall, som en bulknedladdning.

Artikel 6
Avgiftsprinciper

1. Vidareutnyttjande av handlingar ska vara kostnadsfritt.

Täckning av marginalkostnaderna för reproduktion, tillhandahållande och spridning av handlingar samt för avidentifiering av personuppgifter och åtgärder för att skydda konfidentiell affärsinformation får dock tillåtas.

2. Genom ett undantag ska punkt 1 inte tillämpas på följande:

- a) Offentliga myndigheter som är skyldiga att generera intäkter för att täcka en väsentlig del av sina kostnader kopplade till den offentliga verksamheten.
- b) Bibliotek, även universitetsbibliotek, museer och arkiv.
- c) Offentliga företag.

3. Medlemsstaterna ska offentliggöra en förteckning online över de offentliga myndigheter som avses i punkt 2 a.

4. I de fall som avses i punkt 2 a och c ska de sammanlagda avgifterna beräknas i enlighet med objektiva, öppet redovisade och kontrollerbara kriterier. Dessa kriterier ska fastställas av medlemsstaterna.

De samlade intäkterna från tillhandahållande för och tillåtelse till vidareutnyttjande av handlingar över en lämplig redovisningsperiod får inte överstiga kostnaderna för insamling, framställning, reproduktion, spridning och datalagring av handlingarna, jämte en rimlig avkastning på investeringar, och – i tillämpliga fall – avidentifiering av personuppgifter och åtgärder för att skydda konfidentiell affärsinformation.

Avgifterna ska beräknas i enlighet med tillämpliga redovisningsprinciper.

5. När de offentliga myndigheter som avses i punkt 2 b tar ut avgifter får de samlade intäkterna från tillhandahållande för och tillåtelse till vidareutnyttjande av handlingar under en lämplig redovisningsperiod inte överstiga kostnaderna för insamling, framställning, reproduktion, spridning, datalagring, bevarande och rättighetsklarering och, i tillämpliga fall, avidentifiering av personuppgifter och åtgärder för att skydda konfidentiell affärsinformation, tillsammans med en rimlig avkastning på investeringar.

Avgifterna ska beräknas i enlighet med de redovisningsprinciper som gäller för de berörda offentliga myndigheterna.

6. Vidareutnyttjandet av följande ska vara kostnadsfritt för användaren:
- a) om inte annat följer av artikel 14.3, 14.4 och 14.5, de värdefulla dataset som förtecknas i enlighet med punkt 1 i den artikeln,
 - b) de forskningsdata som avses i artikel 1.1 c.

Artikel 7

Öppenhet

1. När det gäller standardavgifter för vidareutnyttjande av handlingar ska alla tillämpliga villkor och det faktiska avgiftsbeloppet, inklusive beräkningsgrunden för avgifterna, fastställas i förväg och offentliggöras, om möjligt och lämpligt på elektronisk väg.
2. När det gäller andra avgifter för vidareutnyttjande än de avgifter som avses i punkt 1 ska de faktorer som beaktas vid beräkningen av avgifterna anges på förhand. På begäran ska innehavaren av de berörda handlingarna även ange hur avgifterna beräknats för en specifik ansökan om vidareutnyttjande.
3. Offentliga myndigheter ska säkerställa att sökande som begärt att få vidareutnyttja handlingar informeras om hur de kan få beslut eller förfaranden som påverkar dem överprövade.

Artikel 8

Standardiserade licenser

1. Vidareutnyttjande av handlingar får inte underkastas villkor såvida inte dessa villkor är objektiva, proportionella, icke-diskriminerande och motiverade av ett allmänintresse.

Om vidareutnyttjande är underkastat villkor får dessa villkor inte i onödan begränsa möjligheterna till vidareutnyttjande och de får inte användas för att begränsa konkurrensen.

2. De medlemsstater som använder licenser ska säkerställa att standardiserade licenser för vidareutnyttjande av handlingar från den offentliga sektorn, vilka kan anpassas till varje enskild licensansökan, finns tillgängliga i digitalt format och kan behandlas på elektronisk väg. Medlemsstaterna ska uppmuntra användning av sådana standardiserade licenser.

Artikel 9

Praktiska arrangemang

1. Medlemsstaterna ska inrätta praktiska arrangemang för att underlätta sökning efter handlingar som är tillgängliga för vidareutnyttjande, till exempel i form av tillgångsförteckningar över viktiga handlingar med relevanta metadata, om möjligt och lämpligt tillgängliga online och i maskinläsbart format, och i form av portalplatser som är kopplade till tillgångsförteckningarna. När så är möjligt ska medlemsstaterna underlätta sökning på flera språk efter handlingar, särskilt genom att möjliggöra sammanställning av metadata på unionsnivå.

Medlemsstaterna ska också uppmana offentliga myndigheter att inrätta praktiska arrangemang som underlättar bevarandet av handlingar som är tillgängliga för vidareutnyttjande.

2. Medlemsstaterna ska, i samarbete med kommissionen, fortsätta sina ansträngningar för att förenkla tillgången till dataset, särskilt genom att tillhandahålla en enda åtkomstpunkt och steg för steg göra lämpliga dataset som innehas av offentliga myndigheter tillgängliga avseende alla handlingar som omfattas av detta direktiv samt data som innehas av unionens institutioner i format som är tillgängliga, enkelt sökbara och kan vidareutnyttjas på elektronisk väg.

Artikel 10

Forskningsdata

1. Medlemsstaterna ska stödja tillgången till forskningsdata genom att anta nationella strategier och relevanta åtgärder som syftar till att göra offentligt finansierade forskningsdata tillgängliga (*strategier för öppen tillgång*) enligt principen *öppenhet som standard* och i enlighet med Fairprincipen. I detta sammanhang ska frågor avseende immateriella rättigheter, skydd av personuppgifter och insynsskydd, säkerhet och berättigade kommersiella intressen beaktas i enlighet med principen *så fri som möjligt och så begränsad som nödvändigt*. Dessa strategier för öppen tillgång ska inriktas på organisationer som bedriver forskning och organisationer som finansierar forskning.
2. Utan att det påverkar tillämpningen av artikel 1.2 c ska forskningsdata kunna vidareutnyttjas för kommersiella eller icke-kommersiella ändamål i enlighet med kapitlen III och IV, i den mån de är offentligt finansierade och forskare, organisationer som bedriver forskning eller organisationer som finansierar forskning redan har gjort dem tillgängliga för allmänheten via ett institutionellt eller ämnesbaserat register. I det sammanhanget ska berättigade kommersiella intressen, kunskapsöverföring och befintliga immateriella rättigheter beaktas.

KAPITEL IV

ICKE-DISKRIMINERING

OCH KONKURRENSBESTÄMMELSER

Artikel 11

Icke-diskriminering

1. Alla gällande villkor för vidareutnyttjande av handlingar ska vara icke-diskriminerande för jämförbara kategorier av vidareutnyttjande, inklusive gränsöverskridande vidareutnyttjande.
2. Om handlingar vidareutnyttjas av en offentlig myndighet som utgångsmaterial för dess kommersiella verksamhet, som inte ryms inom myndighetens offentliga verksamhet, ska samma avgifter och andra villkor för tillhandahållande av handlingarna tillämpas för den verksamheten som för andra användare.

Artikel 12

Exklusiva avtal

1. Alla potentiella marknadsaktörer ska kunna vidareutnyttja handlingar, även om en eller flera marknadsaktörer redan utnyttjar förädlade produkter som bygger på dessa handlingar. Kontrakt eller andra avtal mellan de offentliga myndigheter eller offentliga företag som innehar handlingarna och tredje man får inte innehålla något beviljande av ensamrätt.

2. Om en ensamrätt emellertid bedöms vara nödvändig för tillhandahållandet av en tjänst av allmänt intresse, ska dock giltigheten för skälet till att en sådan ensamrätt medges omprövas regelbundet och under alla omständigheter vart tredje år. De exklusiva avtal som ingås den ... [dagen för detta direktivs ikraftträdande] eller därefter ska göras tillgängliga online för allmänheten minst två månader innan de träder i kraft. De slutliga villkoren i sådana avtal ska vara öppna för insyn och göras tillgängliga online för allmänheten.

Denna punkt ska inte tillämpas på digitalisering av kulturresurser.

3. Om en ensamrätt, trots vad som anges i punkt 1, gäller digitalisering av kulturresurser ska ensamrättens varaktighet i allmänhet inte överstiga tio år. Om varaktigheten överstiger tio år ska den omprövas under det elfte året och, i tillämpliga fall, vart sjunde år därefter.

De avtal om ensamrätt som avses i första stycket ska vara öppna för insyn och göras tillgängliga för allmänheten.

När det föreligger ensamrätt som avses i första stycket, ska den berörda offentliga myndigheten utan kostnad få en kopia av de digitaliserade kulturresurserna som en del av det avtalet. Kopian ska finnas tillgänglig för vidareutnyttjande när ensamrätten har löpt ut.

4. Rättsliga eller praktiska arrangemang som, utan att uttryckligen bevilja en exklusiv rättighet, syftar till eller rimligen kan förväntas leda till en begränsad tillgänglighet för vidareutnyttjande av handlingar för andra enheter än den tredje part som deltar i arrangemanget, ska offentliggöras online minst två månader innan de träder i kraft. Sådana rättsliga eller praktiska arrangemangs påverkan på tillgången till data för vidareutnyttjande ska vara föremål för regelbunden översyn och ska, under alla omständigheter, ses över vart tredje år. De slutliga villkoren i sådana avtal ska vara öppna för insyn och göras tillgängliga online för allmänheten.
5. Exklusiva avtal som existerar den 17 juli 2013 som inte omfattas av undantagen som anges i punkterna 2 och 3 och som har ingåtts av offentliga myndigheter ska upphöra att gälla när kontraktet löper ut och under alla omständigheter senast den 18 juli 2043.

Exklusiva avtal som existerar den ... [dagen för detta direktivs ikraftträdande] som inte omfattas av undantagen som anges i punkterna 2 och 3 och som har ingåtts av offentliga företag ska upphöra att gälla när kontraktet löper ut och under alla omständigheter senast den ... [30 år efter dagen för ikraftträdandet av detta direktiv].

KAPITEL V

VÄRDEFULLA DATASET

Artikel 13

Tematiska kategorier av värdefulla dataset

1. För att skapa förutsättningar till stöd för vidareutnyttjande av värdefulla dataset anges en förteckning över tematiska kategorier av sådana dataset i bilaga I.
2. Kommissionen ges befogenhet att anta delegerade akter i enlighet med artikel 15 med avseende på att ändra bilaga I genom att lägga till nya tematiska kategorier av värdefulla dataset så att teknik- och marknadsutvecklingen återspeglas.

Artikel 14

Särskilda värdefulla dataset och arrangemang för offentliggörande och vidareutnyttjande

1. Kommissionen ska anta genomförandeakter i vilka det fastställs en förteckning över särskilda värdefulla dataset i de kategorier som anges i bilaga I och som innehas av offentliga myndigheter och offentliga företag bland de handlingar som omfattas av detta direktiv.

Dessa särskilda värdefulla dataset ska

- a) vara tillgängliga avgiftsfritt med förbehåll för punkterna 3, 4 och 5,
- b) vara maskinläsbara,

- c) tillhandahållas via gränssnitt för tillämpningsprogram, och
- d) tillhandahållas som en bulknedladdning i förekommande fall.

I dessa genomförandeakter får också ange arrangemangen för offentliggörande och vidareutnyttjande av värdefulla dataset. Dessa arrangemang ska vara förenliga med öppna standardiserade licenser.

Arrangemangen får inbegripa villkor avseende vidareutnyttjande, format för data och metadata och tekniska arrangemang för spridning. Medlemsstaternas investeringar i öppna data-strategier, till exempel investeringar i utvecklingen och ibruktagandet av vissa standarder, ska beaktas och vägas mot de möjliga fördelarna med uppförandet på förteckningen.

Dessa genomförandeakter ska antas i enlighet med det granskningsförfarande som avses i artikel 16.2.

2. Fastställandet av särskilda värdefulla dataset i enlighet med punkt 1 ska grundas på en bedömning av deras potential att
 - a) skapa viktiga socioekonomiska eller miljömässiga fördelar och innovativa tjänster,
 - b) gynna ett stort antal användare, i synnerhet små och medelstora företag,
 - c) bidra till att generera intäkter, och
 - d) kombineras med andra dataset.

I syfte att fastställa särskilt värdefulla dataset ska kommissionen genomföra lämpliga samråd, inklusive på expertnivå, och en konsekvensbedömning samt säkerställa komplementaritet med befintliga rättsakter, till exempel direktiv 2010/40/EU, när det gäller vidareutnyttjande av handlingar. Den konsekvensbedömningen ska omfatta en kostnads-nyttöanalys och en analys av huruvida kostnadsfritt tillhandahållande av värdefulla dataset från offentliga myndigheter som är skyldiga att generera intäkter för att täcka en väsentlig del av sina kostnader kopplade till den offentliga verksamheten skulle leda till betydande budgetkonsekvenser för dessa myndigheter. Avseende värdefulla dataset som innehas av offentliga företag ska konsekvensbedömningen särskilt uppmärksamma de offentliga företagens roll i en konkurrensutsatt ekonomisk miljö.

3. Genom undantag från punkt 1 andra stycket led a ska de genomförandeakter som avses i punkt 1 föreskriva att den avgiftsfria tillgången till värdefulla dataset inte ska vara tillämplig på särskilda värdefulla dataset som innehas av offentliga företag om detta skulle leda till en snedvridning av konkurrensen på de berörda marknaderna.
4. Kravet på att göra värdefulla dataset avgiftsfritt tillgängliga enligt punkt 1 andra stycket led a ska inte vara tillämpligt på bibliotek, även universitetsbibliotek, museer och arkiv.

5. Medlemsstaterna får undanta offentliga myndigheter som är skyldiga att generera intäkter för att täcka en väsentlig del av sina kostnader kopplade till den offentliga verksamheten från kravet att tillhandahålla värdefulla dataset avgiftsfritt under en period på högst två år från och med det datum då den relevanta genomförandeakten, antagen i enlighet med punkt 1, träder i kraft, om det avgiftsfria tillhandahållandet av dessa värdefulla dataset skulle medföra betydande budgetkonsekvenser för dem.

KAPITEL VI

SLUTBESTÄMMELSER

Artikel 15

Utövande av delegering

1. Befogenheten att anta delegerade akter ges till kommissionen med förbehåll för de villkor som anges i denna artikel.
2. Den befogenhet att anta delegerade akter som avses i artikel 13.2 ska ges till kommissionen för en period på fem år från och med den ... [den dag då detta direktiv träder i kraft]. Kommissionen ska utarbeta en rapport om delegeringen av befogenhet senast nio månader före utgången av perioden på fem år. Delegeringen av befogenhet ska genom tyst medgivande förlängas med perioder av samma längd, såvida inte Europaparlamentet eller rådet motsätter sig en sådan förlängning senast tre månader före utgången av perioden i fråga.

3. Den delegering av befogenhet som avses i artikel 13.2 får när som helst återkallas av Europaparlamentet eller rådet. Ett beslut om återkallelse innebär att delegeringen av den befogenhet som anges i beslutet upphör att gälla. Beslutet får verkan dagen efter det att det offentliggörs i *Europeiska unionens officiella tidning*, eller vid ett senare i beslutet angivet datum. Det påverkar inte giltigheten av delegerade akter som redan har trätt i kraft.
4. Innan kommissionen antar en delegerad akt ska den samråda med experter som utsetts av varje medlemsstat i enlighet med principerna i det interinstitutionella avtalet av den 13 april 2016 om bättre lagstiftning.
5. Så snart kommissionen antar en delegerad akt ska den samtidigt delge Europaparlamentet och rådet denna.
6. En delegerad akt som antas enligt artikel 13.2 ska träda i kraft endast om varken Europaparlamentet eller rådet har gjort invändningar mot den delegerade akten inom en period på tre månader från den dag då akten delgavs Europaparlamentet och rådet, eller om både Europaparlamentet och rådet, före utgången av den perioden, har underrättat kommissionen om att de inte kommer att invända. Denna period ska förlängas med tre månader på Europaparlamentets eller rådets initiativ.

Artikel 16
Kommittéförfarande

1. Kommissionen ska biträdas av en kommitté för öppna data och vidareutnyttjande av information från den offentliga sektorn. Denna kommitté ska vara en kommitté i den mening som avses i förordning (EU) nr 182/2011.
2. När det hänvisas till denna punkt ska artikel 5 i förordning (EU) nr 182/2011 tillämpas.

Artikel 17
Införlivande

1. Medlemsstaterna ska senast den ... [två år efter dagen för ikraftträdandet av detta direktiv] sätta i kraft de bestämmelser i lagar och andra författningar som är nödvändiga för att följa detta direktiv. De ska genast överlämna texten till dessa bestämmelser till kommissionen.

När en medlemsstat antar dessa bestämmelser ska de innehålla en hänvisning till detta direktiv eller åtföljas av en sådan hänvisning när de offentliggörs. De ska även innehålla en uppgift om att hänvisningar i befintliga lagar och andra författningar till de direktiv som upphävs genom det här direktivet ska anses som hänvisningar till det här direktivet.

Närmare föreskrifter om hur hänvisningen ska göras och om hur uppgiften ska formuleras ska varje medlemsstat själv utfärda.

2. Medlemsstaterna ska till kommissionen överlämna texten till de centrala bestämmelser i nationell rätt som de antar inom det område som omfattas av detta direktiv.

Artikel 18

Kommissionens utvärdering

1. Tidigast den ... [sex år efter dagen för detta direktivs ikraftträdande] ska kommissionen utvärdera detta direktiv och överlämna en rapport om de viktigaste resultaten av utvärderingen till Europaparlamentet och till rådet samt till Europeiska ekonomiska och sociala kommittén.

Medlemsstaterna ska förse kommissionen med de uppgifter som är nödvändiga för att utarbeta denna rapport.

2. Utvärderingen ska särskilt gälla direktivets tillämpningsområde samt sociala och ekonomiska konsekvenser, inklusive
 - a) i vilken utsträckning vidareutnyttjandet av handlingar från den offentliga sektorn vilka omfattas av detta direktiv har ökat, i synnerhet av små och medelstora företag,
 - b) värdefulla datasets konsekvenser,
 - c) följderna av de tillämpade avgiftsprinciperna och vidareutnyttjandet av officiella handlingar av lagstiftnings- och förvaltningskaraktär,

- d) vidareutnyttjande av handlingar som innehas av andra enheter än offentliga myndigheter,
- e) tillgången till och användningen av API:er,
- f) samspelet mellan dataskyddsregler och möjligheter till vidareutnyttjande,
- g) ytterligare möjligheter att förbättra den inre marknadens funktion och att stödja ekonomisk utveckling och arbetsmarknadsutveckling.

Artikel 19

Upphävande

Direktiv 2003/98/EG, i dess lydelse enligt det direktiv som anges i bilaga II del A, upphör att gälla med verkan från och med den ... [två år efter dagen för detta direktivs ikraftträdande], utan att det påverkar medlemsstaternas skyldigheter vad det gäller de tidsfrister för införlivande i nationell rätt och de datum för tillämpning av de direktiv som anges i bilaga II del B.

Hänvisningar till det upphävda direktivet ska anses som hänvisningar till detta direktiv och ska läsas i enlighet med jämförelsetabellen i bilaga III.

Artikel 20
Ikraftträdande

Detta direktiv träder i kraft den tjugonde dagen efter det att det har offentliggjorts i *Europeiska unionens officiella tidning*.

Artikel 21
Adressater

Detta direktiv riktar sig till medlemsstaterna.

Utfärdat i Bryssel

På Europaparlamentets vägnar
Ordförande

På rådets vägnar
Ordförande

BILAGA I

Förteckning över kategorier av värdefulla dataset som avses i artikel 13.1:

1. Geospatiala data
 2. Jordobservation och miljö
 3. Meteorologiska data
 4. Statistik
 5. Företag och företagsägande
 6. Rörlighet
-

BILAGA II

Del A

Upphävt direktiv och ändringen av detta
(som det hänvisas till i artikel 19)

Europaparlamentets och rådets direktiv 2003/98/EG (EUT L 345, 31.12.2003, s. 90)	
Europaparlamentets och rådets direktiv 2013/37/EU (EUT L 175, 27.6.2013, s. 1)	

Del B

Tidsfrister för införlivande med nationell rätt och datum för tillämpning
(som det hänvisas till i artikel 19)

Direktiv	Tidsfrist för införlivande	Datum för tillämpning
2003/98/EG	1 juli 2005	1 juli 2005
2013/37/EU	18 juli 2015	18 juli 2015

BILAGA III

Jämförelsetabell

Direktiv 2003/98/EG	Detta direktiv
Artikel 1.1	Artikel 1.1, inledningen Artikel 1.1 a, b och c
Artikel 1.2, inledningen	Artikel 1.2, inledningen
Artikel 1.2 a	Artikel 1.2 a
–	Artikel 1.2 b
Artikel 1.2 b	Artikel 1.2 c
Artikel 1.2 c	Artikel 1.2 d
–	Artikel 1.2 e
Artikel 1.2 ca	Artikel 1.2 f
Artikel 1.2 cb	Artikel 1.2 g
Artikel 1.2 cc	Artikel 1.2 h
Artikel 1.2 d	Artikel 1.2 i
Artikel 1.2 e	Artikel 1.2 l
Artikel 1.2 f	Artikel 1.2 j
–	Artikel 1.2 k
Artikel 1.3	Artikel 1.3
Artikel 1.4	Artikel 1.4

Direktiv 2003/98/EG	Detta direktiv
Artikel 1.5	Artikel 1.5
–	Artikel 1.6 och 1.7
Artikel 2, inledningen	Artikel 2, inledningen
Artikel 2.1	Artikel 2.1
Artikel 2.2	Artikel 2.2
–	Artikel 2.3 och 2.5
Artikel 2.3	Artikel 2.6
–	Artikel 2.7–2.10
Artikel 2.4	Artikel 2.11
Artikel 2.5	Artikel 2.12
Artikel 2.6	Artikel 2.13
Artikel 2.7	Artikel 2.14
Artikel 2.8	Artikel 2.15
Artikel 2.9	Artikel 2.4
–	Artikel 2.16 och 2.17
Artikel 3	Artikel 3
Artikel 4.1	Artikel 4.1
Artikel 4.2	Artikel 4.2

Direktiv 2003/98/EG	Detta direktiv
Artikel 4.3	Artikel 4.3
Artikel 4.4	Artikel 4.4
–	Artikel 4.5
Artikel 4.5	Artikel 4.6, inledningen
–	Artikel 4.6 a och b
Artikel 5.1	Artikel 5.1
–	Artikel 5.2
Artikel 5.2	Artikel 5.3
Artikel 5.3	Artikel 5.4
–	Artikel 5.5–5.8
–	Artikel 6.1 första stycket
Artikel 6.1	Artikel 6.1 andra stycket
Artikel 6.2, inledningen	Artikel 6.2, inledningen
Artikel 6.2 a	Artikel 6.2 a
Artikel 6.2 b	–
Artikel 6.2 c	Artikel 6.2 b
–	Artikel 6.2 c
–	Artikel 6.3
Artikel 6.3	Artikel 6.4
Artikel 6.4	Artikel 6.5

Direktiv 2003/98/EG	Detta direktiv
–	Artikel 6.6
Artikel 7.1	Artikel 7.1
Artikel 7.2	Artikel 7.2
Artikel 7.3	–
Artikel 7.4	Artikel 7.3
Artikel 8	Artikel 8
Artikel 9	Artikel 9.1
–	Artikel 9.2
–	Artikel 10.1 och 10.2
Artikel 10	Artikel 11
Artikel 11.1	Artikel 12.1
Artikel 11.2	Artikel 12.2
Artikel 11.2a	Artikel 12.3
–	Artikel 12.4
Artikel 11.3	–
Artikel 11.4	Artikel 12.5
–	Artiklarna 13–16
Artikel 12	Artikel 17.1
–	Artikel 17.2
Artikel 13.1	Artikel 18.1

Direktiv 2003/98/EG	Detta direktiv
Artikel 13.2	–
Artikel 13.3	Artikel 18.2, inledningen
–	Artikel 18.2 a–g
–	Artikel 19
Artikel 14	Artikel 20
Artikel 15	Artikel 21
–	Bilaga I, II och III